

ЖЕМЧУЖИНЫ УКРАИНЫ

*Украинские
народные песни*

2-е издание, дополненное

Москва

Издательство «Современная музыка»

2007

А ЗОРІ ТА ЗОРІ ПО СИНЬОМУ МОРЮ

Умеренно
Помірно

А зо-рі та зо-рі по си-ньо-му мо-рю, а
мі-сяць з-за хмар ви-гля-дав, ти
рва-лась го-луб-ко від ме-не до ха-ти, а
я все те-бе не пус-кав. Ти // кав.

А зорі та зорі по синьому морю,
А місяць з-за хмар виглядав,
Ти рвалась голубко від мене до хати, } 2p.
А я все тебе не пускав.

Пусти ня мій милий, пусти ня до хати,
На дворі біліє вже день,
Я прийду до хати, спитається мати: } 2p.
«А де ж ти була до тепер?»

А ти її скажеш: «Моя наймиліша!
Я була в вишневім саду,
Квіточки збирала і пісню співала, } 2p.
Тепер вже додому іду».

А зорі та зорі по синьому морю,
А місяць з-за хмар виглядав,
Ти рвалась голубко від мене до хати, } 2p.
А я все тебе не пускав.

*) Буквенное обозначение нот, используемые в данном сборнике: С — до, D — ре,
Е — ми, F — фа, G — соль, А — ля, В — си.

А Я ВСЕ ДИВЛЮСЯ, ДЕ МОЯ МАРУСЯ

Быстро, с юмором
Швидко, з гумором

Ам G

Як би ме - ні си - вий кінь, я сі - дель - це ма - ю,

Ам E7 Am

по - ї - хав би за Ду - най, там дів - чи - ну ма - ю.

Dm G7 C

А я все див - лю - ся де мо - я Ма - ру - ся,

Dm E7 Am

а я все див - лю - ся де ж та мо - я Ма - ру - ся.

Якби мені сивий кінь,
Я сидельце маю,
Поїхав би за Дунай,
Там дівчину маю.

Припев:

Приспів:

А я все дивлюся,
Де моя Маруся,
А я все дивлюся,
Де ж та моя Маруся. } 2 р.

Як приїхав за Дунай,
Як прийшов до хати,
Стара баба, старий дід,
Ще й дівка кирпата.

Припев.

Приспів.

Як прийшов я в хату,
Дали мені сісти,
Поставили бараболі,
Не луплені їсти.

Припев.
Приспів.

А я тії бараболі,
По столі качаю,
На полиці паляниці,
Я до них моргаю.

Припев.
Приспів.

Погасили каганець,
Полягали спати,
Я за тії паляниці
Та й давай тікати.

Припев.
Приспів.

Не попав у двері я,
А в стовп головою,
Отакс то приключилось,
Лишенько зі мною.

Припев.
Приспів.

Як тікав я через тин,
Через перелази,
Били мене ціпом, ціпом,
Аж чотири рази.

Припев.
Приспів.

БАЛАМУТЕ, ІДИ З ХАТИ

Умеренно
Помірно

Ба - ла - му - те, і - ди з ха - ти,

хо - чеш ме - не за - ко - ха - ти, за - ко - ха - ти

та й за - бу - ти... Всі ви, хлоп - ці, ба - ла - му - ти!

Баламуте, іди з хати,
 Хочеш мене закохати,
 Закохати та й забути,
 Всі ви, хлопці, баламути! } 2р.

Поки тебе не любила,
 Тоді в світі тільки й жила,
 А тепер я гірко плачу,
 Поки тебе не побачу. } 2р.

Баламуте всього світу,
 Баламутиш мої літа,
 Баламутиш мою душу,
 Через тебе плакать мушу. } 2р.

БИЛА МЕНЕ МАТИ

В темпе вальса

В темпі вальсу

Музична партитура для голосу та фортепіано. Тональність: Бемоль-мажор (Bb), Ритм: 3/4. Акорди: F, G7, C7, Bb.

Би - ла ме - не ма - ти,
 бе - ре - зо - вим пру - том, що - би я
 не сто - я - ла, з мо - ло -

1.
 2.
 дим ре - кру - том. Що - // - кру - том.

Била мене мати,
 Березовим прутком,
 Щоби я не стояла,
 З молодим рекрутом. } 2 р.

А я собі стояла,
 Аж кури запіли,
 На двері воду лляла,
 Щоби не скрипіли. } 2 р.

На двері воду лляла,
 На пальцях ходила,
 Щоб мати не почувла,
 Щоби не сварилась. } 2 р.

А мати не спала,
 Та все чисто чула,
 На мене не сварила, } 2р.
 Сама така була.

Сьогодні субота,
 А завтра неділя,
 Чом на тобі козаче, } 2р.
 Сорочка не біла.

Не біла, не біла,
 Тай не буде біла,
 Мати не випрала, } 2р.
 Сестра не схотіла.

Мати не випрала,
 Бо дуже старепька,
 Сестра не випрала, } 2р.
 Бо ще молоденька.

ВЕЧІР НАДВОРІ

Умеренно
Помірно

Музична партитура для пісні «Вечір надворі». Тіп музики: Умеренно Помірно. Темп: 3/4. Ключ: Dm (D minor). Пісню виконано на одному голосі. Часова міра: 3/4. Гармонізація: Gm6, A7, Dm.

Вечір на дво-рі, ніч на-сту-па-є,
вий-ди, дів-чи-но, сер-це ба-жа-є!
Чис-те-є не-бо зі-ронь-ки вкри-ли,
вий-ди до ме-не, дів-чи-но ми-ла,
вий-ди до ме-не, дів-чи-но ми-ла!

Вечір надворі, ніч наступає,
Вийди, дівчино, серце бажає!
Чисте небо зіроньки вкрили,
Вийди до мене, дівчино мила! 2р.

Дай подивитись в яснії очі,
Стан твій обняти гнучкий дівочий,
Глянути в личко, біле, чудове,
На коси довгі, на чорні брови! 2р.

Вечір надворі, ніч наступає,
Вийди, кохана, серце бажає,
Ой вийди, вийди, серденько мила,
Буду кохати вік до могили. 2р.

ВЗЯВ БИ Я БАНДУРУ

Умеренно
Помірно

Музична партитура для голосу та гітари. Тональність: Bm (два бемоль). Ритм: 3/4. Акорди: A, A7, Dm, Gm, A7, Dm, Gm, C7, F, Gm, A7, Dm.

Взяв би я бан - ду - ру та й за -
- грав, що знав. Че - рез ту бан - ду -
- ру бан - ду - рис - том став.

Взяв би я бандуру
Та й заграв, що знав.
Через ту бандуру
Бандуристом став. } 2р.

А все через очі,
Коли б я їх мав,
За ті карі очі
Душу б я віддав. } 2р.

Марусенько, люба,
Пожалій мене,
Візьми моє серце,
Дай мені своє. } 2р.

Де Крим за горами,
Де сонечко сяє,
Там моя голубка
З жалю завмирає. } 2р.

ВІВЦІ МОЇ, ВІВЦІ ^{*)}

Медленно, грустно

Повільно, сумно

Вів - ці мо - ї, вів - ці, вів - ці, та й ба - ра - ни,

хто вас бу - де па - сти, як ме - не не ста - не.

Вівці мої, вівці,
 Вівці, та й барани,
 Хто вас буде пасти, } 2 р.
 Як мене не стане.

Воли мої, воли,
 Воли, та й корови,
 Хто вас буде гнати, } 2 р.
 На газдове поле.

Гори мої, гори,
 Гори Карпати,
 Хто вам на трембіті, } 2 р.
 Буде награвати.

*) Из репертуара С. Крушельницькой.
 З репетуару С. Крушельницької.

ВІЮТЬ ВІТРИ, ВІЮТЬ БУЙНІ

Не слеша
Не поспішаючи

Fm

Віють вітри, віють буйні,
Аж дерева гнуться...
Ой як болить моє серце, } 2p.
А сльози не ллються!

Трачу літа в лютім горі
І кінця не бачу,
Тільки тоді і полегше, } 2p.
Як нишком поплачу.

Не допоможуть сльози горю,
Серцю легше буде;
Хто щасливим був часочок, } 2p.
Повік не забуде.

Є же люди, що і моїй
Завидують долі:
Чи щаслива ж та билина, } 2p.
Що росте у полі?

Що на полі, на пісочку,
 Без роси на сонці...
 Тяжко жити без милого, } 2 р.
 І в своїй сторонці.

Де ти, милий, чорнобривий?
 Де ти? Озовися!
 Як я, бідна, тут горюю, } 2 р.
 Прийди, подивися!

Полетіла б я до тебе,
 Та крилць не маю,
 Щоб побачив, як без тебе } 2 р.
 З горя висихаю.

До кого ж я пригорнуся,
 І хто приголубить,
 Коли тепер нема того, } 2 р.
 Який мене любить?

В КІНЦІ ГРЕБЛІ ШУМЛЯТЬ ВЕРБИ

Умеренно
Помірно

В кін - ці греб - лі шум - лять вер - би,
що я на - са - ди - ла... Не - ма то - го
ко - за - чень - ка, що я по - лю - би - ла.

В кінці греблі шумлять верби,
Що я насадила...
Нема того козаченька, } 2р.
Що я полюбила.

Ой немає козаченька,—
Поїхав за Десну;
Рости, рости, дівчинонько, } 2р.
На другу весну!

Росла, росла дівчинонька,
Та на порі стала;
Ждала, ждала козаченька, } 2р.
Та й плакати стала.

Ой не плачте, карі очі,—
Така ваша доля:
Полюбила козаченька, } 2р.
При місяці стоя!

Зелененькі огірочки,
Жовтенькі цвіточки...
Нема мого миленького, } 2р.
Плачуть карі очки!

В САДУ ХОДИЛА, КВІТИ ЗБИРАЛА

Не спеша
Не поспішаючи

В са-ду хо-ди-ла, кві-ти зби-ра-ла, в са-ду хо -

- ди - ла, кві-ти зби-ра - ла, ко-го лю -

- би - ла, при-ча - ру - ва - ла, в са-ду хо -// - ва - ла.

В саду ходила, квіти збирала,
В саду ходила, квіти збирала,
Кого любила, причарувала. } 2р.

Причарувала серце і душу,
Причарувала серце і душу,
Тепер до тебе ходити мушу. } 2р.

Ходити буду, любити буду,
Ходити буду, любити буду,
Скажу по правді, сватать не буду. } 2р.

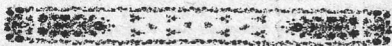
Ой ти дівчино, гарна та пишна,
Ой ти дівчино, гарна та пишна,
Чом ти до мене вчора не вийшла. } 2р.

Я виходила, тебе не було,
Я виходила, тебе не було,
Я постояла, назад вернулась. } 2р.

Більше не вийду, з тобов не стану,
Більше не вийду, з тобов не стану,
Вишлю тя сестру, таку як сама. } 2р.

А я з сестрою цілу ніч стою,
 А я з сестрою цілу ніч стою, } 2р.
 Не та розмова, що із тобою.

Не та розмова, не тії слова,
 Не та розмова, не тії слова, } 2р.
 Не біле личко, не чорноброва.

ГАДАНОЧКА

Умеренно
Помірно

Музична партитура для пісні «Гаданочка». Тіп музики: Умеренно Помірно. Темп: 3/4. Ключ: Bb. Партитура складається з трьох рядків. Кожен рядок містить нотний рядок, ліричні підписи та акорди. Рядок 1: Ле-тів пта-шок по-над во-ду, (Dm, A7, Dm). Рядок 2: ска-ла-му-тив піс-ком во-ду, за-ки дів-ча (Gm, A7, Dm, Gm, A7). Рядок 3: во-ду бра-ло, із Ро-ма-ном роз-мов-ля-ло. (Dm, Gm, Dm/A, A7, Dm).

Летів пташок понад воду,
Скаламутив піском воду,
Заки дівча воду брало, } 2р.
Із Романом розмовляло.

«Ой Романе, Романочку,
Пусту мене додомочку,
Бо я матір лиху маю — } 2р.
Буде бити, — добре знаю».

«Ой пушту ты додомочку,
Відгадай ми гаданочку,
Відгадаєш — моя будеш, } 2р.
Не вгадаєш — чужа будеш».

А що росте без коріння?
А що сходить без насіння?
А що грає — голос має? } 2р.
А що плаче — сліз не має?

ГАНДЗЯ

Скоро

B^bF⁷

Чи є в сві-ті мо-ло-ди-ця, як та Ганд-зя

B^bE^b

бі-ло-ли-ця? Ой, ска-жі-те, доб-рі лю-ди,

1.

F⁷B^b

2.

F⁷

що зі мно-ю те-пер бу-де? що зі мно-ю

B^bF⁷B^b

те-пер бу-де? Ганд-зя душ-ка, Ганд-зя люб-ка,

F⁷B^bE^b

Ганд-зя ми-ла-я го-луб-ка, Ганд-зя риб-ка,

B^b/FF⁷B^b

Ганд-зя птич-ка, Ганд-зя ця-ця мо-ло-дич-ка.

Чи є в світі молодича,
 Як та Гандзя білолиця?
 Ой, скажіте, добрі люди,
 Що зі мною тепер буде? } 2p.

Припев:

Приспів:

Гандзя душка, Гандзя любка,
 Гандзя милая голубка,
 Гандзя рибка, Гандзя птичка, } 2p.
 Гандзя цяця молодичка.

Чи я мало сходив світа?
 Чи я мало бачив світа?
 Чим калина найкрасніша, }
 Моя Гандзя наймиліша. } 2 р.

Припев.

Приспів.

Як на мене щиро гляне,
 І як стане щебетати,
 Серце моє, як цвіт, в'яне, }
 Сам не знаю, що діяти. } 2 р.

Припев.

Приспів.

Гандзю моя, Гандзю мила,
 Чим ти мене напоїла:
 Чи любистком, чи чарами, }
 Чи солодкими словами? } 2 р.

Припев.

Приспів.

Де ж ти, Гандзю, вродилася,
 Де ж ти чарів навчилася,
 Що як глянеш ти очима, }
 Я заплачу, як дитина. } 2 р.

Припев.

Приспів.

ГАЮ, ГАЮ, ЗЕЛЕН РОЗМАЮ

Умеренно

Помірно

Га - ю, га - ю, зе - лен роз - ма - ю!

Лю - бив дів - чи - ну, сам доб - ре зна - ю, зна - ю.

Гаю, гаю, зелен розмаю!
Любив дівчину, сам добре знаю. 2р.

Любив дівчину півтора року,
Доки не дізнали вороги збоку. 2р.

А як дізнали розщебетали,
Бодай же вони щастя не знали. 2р.

Сусіди близькі — вороги тяжкі!
Пийте, гуляйте, як самі знайте! 2р.

Пийте, гуляйте, як самі знайте,
Де двоє ходять — не розлучайте! 2р.

ГЕЙ, НАЛИВАЙТЕ ПОВНІІ ЧАРИ

В темпе марша

В темпі маршу

Гей, на - ли - вай - те пов - ні - і ча - ри,

щоб че - рез він - ця ли - ло - ся, щоб на - ша до - ля

нас не цу - ра - лась, щоб кра - ще в сві - ті жи - ло - ся.

Гей, наливайте повніі чари,
 Щоб через вінця лилося,
 Щоб наша доля нас не цуралась,
 Щоб краще в світі жилося. } 2 р.

Вдармо ж об землю лихом, журбою,
 Щоб стало всім веселіше,
 Вип'єм за настя, вип'єм за долю,
 Вип'єм за все, що миліше. } 2 р.

Пиймо ж, панове, пиймо братове,
 Пиймо, ще поки нам п'ється,
 Поки недоля нас не спіткала,
 Поки ще лихо сміється. } 2 р.

ГОРІЛА СОСНА, ПАЛАЛА

В темпе медленного вальса

В темпі повільного вальсу

Am E7 Am C

Го-рі-ла сос-на, па-ла-ла, го-рі-ла

G E7

сос-на, па-ла-ла, під нев дів-чи-на сто-я-ла,

Am E7 1. Am 2. Am

під нев дів-чи-на сто-я-ла. // ла.

Горіла сосна, палала,
 Горіла сосна, палала,
 Під нев дівчина стояла, } 2p.
 Під нев дівчина стояла.

Більше служить не будете,
 Більше служить не будете,
 Під білий вельон підете, } 2p.
 Під білий вельон підете.

Під нев дівчина стояла,
 Під нев дівчина стояла,
 Русяву косу чисала, } 2p.
 Русяву косу чисала.

Під білий вельон, під хустку,
 Під білий вельон, під хустку,
 Більш не підеш ти за дружку, } 2p.
 Більш не підеш ти за дружку.

Ой коси, коси ви мої,
 Ой коси, коси ви мої,
 Довго служили ви мені, } 2p.
 Довго служили ви мені.

Під білий вельон з кінцями,
 Під білий вельон з кінцями,
 Більш не підеш ти з хлопцями, } 2p.
 Більш не підеш ти з хлопцями.

ГОРІЛА СОСНА, ПАЛАЛА

В темпе медленного вальса

В темпі повільного вальсу

Am E7 Am C

Го-рі-ла сос-на, па-ла-ла, го-рі-ла

G E7

сос-на, па-ла-ла, під нев дів-чи-на сто-я-ла,

Am E7 1. Am 2. Am

під нев дів-чи-на сто-я-ла. // ла.

Горіла сосна, палала,
 Горіла сосна, палала,
 Під нев дівчина стояла, } 2р.
 Під нев дівчина стояла.

Більше служить не будете,
 Більше служить не будете,
 Під білий вельон підете, } 2р.
 Під білий вельон підете.

Під нев дівчина стояла,
 Під нев дівчина стояла,
 Русяву косу чисала, } 2р.
 Русяву косу чисала.

Під білий вельон, під хустку,
 Під білий вельон, під хустку,
 Більш не підеш ти за дружку, } 2р.
 Більш не підеш ти за дружку.

Ой коси, коси ви мої,
 Ой коси, коси ви мої,
 Довго служили ви мені, } 2р.
 Довго служили ви мені.

Під білий вельон з кінцями,
 Під білий вельон з кінцями,
 Більш не підеш ти з хлопцями, } 2р.
 Більш не підеш ти з хлопцями.

ДИВЛЮСЬ Я НА НЕБО

Медленно
Повільно

Музична партитура пісні «Дивлюсь я на небо» у 3/4 такту. Партитура складається з чотирьох рядків нот, кожен з яких має підписані акорди та ліричні рядки. Акорди: Dm, A7, Dm, F, C, C7, F, A7, Dm, A7, Bb, Gm, Dm/A, A7, Dm.

Див - люсь я на не - бо та й дум - ку га -
 - да - ю: чо - му я не со - кіл, чо - му не лі - та - ю, чо -
 - му ме - ні, Бо - же, Ти кри - лець не дав? — Я б
 зем - лю по - ки - нув і в не - бо злі - тав!

Дивлюсь я на небо та й думку гадаю:
 Чому я не сокіл, чому не літаю,
 Чому мені, Боже, Ти крилець не дав? —
 Я б землю покинув і в небо злітав!

Далеко за хмари, подалі від світу,
 Шукать собі долі, на горі — привіту,
 І ласки у зірок, у сонця просять,
 У світі їх яснім все горе втопить.

Бо долі ще змалку здаюся я нелюбий,—
 Я наймит у неї, хлопця прибулдий;
 Чужий я у долі, чужий у людей!
 Хіба ж хто кохає нерідних дітей?..

Кохаюся лихом і щастя не знаю.
 І гірко без долі свій вік коротаю;
 Й у горі спізнав я, що тільки одна —
 Далеке небо — моя сторона...

Й на світі так гірко! Як стане ще гірше,
Я очі на небо! — мені веселіше,
І в думках забуду, що я сирота,—
І думка далеко, високо літа!

Коли б мені крилля, орлячого крилля!
Я б землю покинув — і на новосілля,
Орлом бистрокрилим у небо полинув,
І в хмарах від світу навіки загинув!

ДІВЧИНА-РИБЧИНА МОЛОДА

В темпе марша, весело

В темпі маршу, весело

Мав я раз дів-чи-нонь-ку че-пур-нень-ку,
лю-бу ще-бе-ту-шеч-ку ру-м'я-нень-ку, гей-гей-га,
у-ха-ха, дів-чи-на-риб-чи-на мо-ло-да.

Мав я раз дівчиноньку чепурненьку,
Любу щибетушечку рум'яненьку,
Гей-гей-га, у-ха-ха,
Дівчина-рибчина молода. } 2р.

Посилав я старостів у неділю,
Думав, погуляємо на весіллі,
Гей-гей-га, у-ха-ха,
Дівчина-рибчина молода. } 2р.

Мали повернутися з рушниками,
Але повернулися з гарбузами,
Гей-гей-га, у-ха-ха,
Дівчина-рибчина молода. } 2р.

Всьому супрстивився батько рідний,
Бо вона богата, а я бідний,
Гей-гей-га, у-ха-ха,
Дівчина-рибчина молода. } 2р.

Думав я втопитися з тої злості,
Та вода холодная ломить кості,
Гей-гей-га, у-ха-ха,
Дівчина-рибчина молода. } 2р.

ДОБРИЙ ВЕЧІР, ДІВЧИНО

Оживленно
Пожвавлено

«Доб-рий ве-чір, дів-чи-но, ку-ди йдеш?

Доб-рий ве-чір, дів-чи-но, ку-ди йдеш?

Ска-жи ме-ні прав-донь-ку, де жи-веш!»

«Добрий вечір, дівчино, куди йдеш? *)
Скажи мені правдоньку, де живеш?»

«Чи то ж би я розуму не мала,
Щоб я тобі правдоньку сказала».

«Добрий вечір, дівчино, чия ти?
Чи вийдеш ти на вулицю гуляти?»

«Не питайся, козаченьку, чия я,
Як вийдеш ти на вулицю, вийду й я!»

«Дівчинонько-серденько, куди йдеш?
Скажи мені правдоньку, де живеш?»

«Отам моя хатонька край води,
З високого дерева, з лободи.

Я ж до хати сінечки приплету,
З високого дерева, з черету!»

«Тепер же я догадався, чия ти!
Пусти ж мене, серденько, до хати!»

*) Каждая строфа повторяется дважды.
Кожний рядочок повторюється двічі.

«Шкода теє, голубе, затівать,
Бо ти будеш ніченьку ночувать!»

«Та я ж тебе, серденько, не звезду,
Пожартую трішечки та й піду!»

Жартувала дівчина до зорі,
Поки стало виднесснько надворі.

«Ой, уставай, козаченьку, та тікай,
Та на мене славоньки не пускай!»

ДОЩИК, ДОЩИК

Подвижно
Рухливо

До - щик, до - щик кра - па - є дріб -

- нень - ко... Я ж ду - ма - ла, я ж ду - ма - ла -

за - по - ро - жець, нень - ко! Я ж ду - ма - ла,

я ж ду - ма - ла - за - по - ро - жець, нень - ко!

Дощик, дощик крапає дрібненько...

Я ж думала, я ж думала — запорожець, ненько! 2р.

Коли б знала, коли б знала відкіль виглядати,

То б найняла, заставила стежку промітати. 2р.

Аж він їде, аж він їде, ступас дрібненько, —

То ж то милий, то ж то любий, дивітеся, ненько! 2р.

Дощик, дощик аж із стріхи капотить,

Розсердився мій миленький, аж ногами тупотить. 2р.

Розсердився, розгнівався мій милий на мене,

А як гляне, серце в'яне і в нього і в мене. 2р.

ДУМИ МОЇ

Слова Т.Шевченко

Слова Т.Шевченка

Медленно

Поволі

Em B7 Em Am B7 Em B7

Ду-ми мо-ї, ду-ми мо-ї, ли-хо ме-ні з ва-ми!

Em B7 Em Am B7 Em

На-що ста-ли на па-пе-рі сум-ни-ми ря-да-ми?..

C G D7 G Em Am B7

Чом вас ві-тер не роз-ві-яв в сте-пу, як пи-ли-ну?

C G D7 G Am Em/B B7 Em

Чом вас ли-хо не при-спа-ло, як сво-ю ди-ти-ну?..

Думи мої, думи мої,
Лихо мені з вами!
Нащо стали на папері
Сумними рядами?..

Чом вас вітер не розвіяв
В степу, як пилину?
Чом вас лихо не приспало,
Як свою дитину?..

Думи мої, думи мої,
Квіти мої, діти!
Виростав вас, доглядав вас —
Де ж мені вас діти?..

В Україну ідять, діти,
В нашу Україну,
Попідгінню, сиротами,
А я — тут загину.

Там знайдете шире серце
І слово ласкаве,
Там знайдете ширю правду,
А ще, може, й славу...

Привітай же, моя ненько,
Моя Україно,
Моїх діток нерозумних,
Як свою дитину.

ЗА ГОРОДОМ КАЧКИ ПЛИВУТЬ

Не очень быстро
Не дуже швидко

За го-ро-дом кач-ки пли-вуть, ка - че - ня-та кря-чуть,

вбо-гі дів-ки за-між і-дуть, а ба - га - ті пла-чуть.

За городом качки пливуть, каченята крячуть,
Вбогі дівки заміж ідуть, а багаті плачуть. 2р.

Вбогі дівки заміж ідуть з чорними бровами,
А багаті дівки сидять з кіньми та з волами. 2р.

«Чи чула ти, дівчинонько, як я тебе кликав,
Через твоє подвір'ячко сивим конем їхав?» 2р.

«Ой хоч чула, хоч не чула, не обзивалася:
Темна нічка-пестівочка, вийти боялася!» 2р.

«Ой не бійся, дівчинонька, не бійся нічого,
Бо я хлопець та молодий не зрадив нікого!» 2р.

«Ой не хоче твоя мати мснс, бідну, знати,
Хоче собі багатую невістку шукати!» 2р.

«Нащо мені на подвір'ї воли та корови,
Як не буде в моїй хаті лубої розмови!» 2р.

Ой десь гуде, ой десь грає, скрипка витинає:
Оце вдова своїй доні весілля справляє. 2р.

Нехай знають, пехай знають, де музики грають,
Нехай знають, нехай знають, як бідні гуляють! 2р.

ЗАПОВІТ

Слова Т. Шевченко
Слова Т. Шевченка

Музыка Г. Гладкого
Музыка Г. Гладкого

Медленно, напевно
Повільно, співуче

*)

Як ум - ру, то по - хо - вай - те

Ме - не на мо - ги - лі, се - ред сте - пу

ши - ро - ко - го, на Вкра - ї - ні ми - лій,

Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого, } 2 р.
На Вкраїні милій,

Щоб лани широкополі
І Дніпро. і кручі
Було видно, було чути } 2 р.
Як реве ревучий.

Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте
І вражою злою кров'ю } 2 р.
Волку окропіте.

І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути } 2 р.
Незлим тихим словом.

*) Музыкальной основой данного народного варианта «Завста» является хоровая обработка К. Стеценко.

Музичною основою даного народного варіанту «Заповіту» являється хорова обробка К. Стеценка.

ЗАСВИСТАЛИ КОЗАЧЕНЬКИ

Умеренно, в темпе марша

Помірно, в темпі маршу

За-сви-ста-ли ко-за-чень-ки в по-хід з по-лу-
 -но-чі, за-пла-ка-ла Ма-ру-сень-ка
 1. сво-ї яс-ні о-чі. 2. сво-ї яс-ні о-чі.

Засвистали козаченьки в похід з полуночі,
 Заплакала Марусенька свої ясні очі. 2р.

«Не плач, не плач, Марусенько, візьмем тя з собою,
 Як будемо від'їжджати в чужую сторону!» 2р.

«Ой їдь та їдь, мій миленький, та не забавляйся,
 На конику вороненьким назад ворочайся!» 2р.

«Ой Бог знає, Бог відає, чи я повернуся:
 Кинь вороний на подвір'ї чогось іспіткнучся!» 2р.

Ойшли ляхи на три шляхи, дороги питали:
 «Чи сюди козаки йшли, чи ви не видали?» 2р.

Всі поляки, йшли, по три коні мали,
 Хвалилися поляченьки, що вони звоювали. 2р.

«Ми підемо, пане-брате, козаків рубати,
 А як прийде зла година, будем утікати!» 2р.

Розплачеться, розтужиться Потоцького жона:
 «Чи я ж тобі, пане Потоцький, давно не товкла? 2р.

Давно уже ти, Потоцький, козаків воюєш,
 Та козаків не звоюєш — свою силу згубиш!» 2р.

ЗАСПІВАЙМО ПІСНЮ ВЕСЕЛЕНЬКУ

Не спеша
Не поспішаючи

Am Dm E7 Am

За - спі - вай - мо піс - ню ве - се - лень - ку

Dm E7

про су - сід - ку мо - ло - день - ку,

C G Em7 Am

про су - сід - ку за - спі - вай - мо, сер - це

замедляя
завільнюючи

Оживленно
Жваво

Dm E G7 C

на - ше зве - се - лля - мо! — Ой, су - сід - ко,

G7 C

су - сід - ко, су - сід - ко, по - зич ме - ні ре - шіт - ко,

Am E7

ре - шіт - ко: я си - му - ки по - тря - су, по - тря - су,

Am

зав - тра вран - ці при - не - су, при - не - су.

Заспіваймо пісню веселеньку,
 Про сусідку молоденьку,
 Про сусідку заспіваймо,
 Серце наше звеселяймо!
 — Ой, сусідко, сусідко, сусідко,
 Позич мені решітку, решітку:
 Я си муки потрясу, потрясу,
 Завтра вранці принесу, принесу. } 2 р.

Заспіваймо пісню веселеньку,
 Про венгерку молоденьку,
 Про венгерку заспіваймо,
 Серце наше звеселяймо!
 — Ой, венгерко, венгерко, венгерко,
 Позич мені люстерко, люстерко:
 Я си вуса підкручу, підкручу,
 Завтра вранці доручу, доручу. } 2 р.

Заспіваймо пісню веселеньку,
 Про жіночку молоденьку,
 Про жіночку заспіваймо,
 Серце наше звеселяймо!
 Маю жінку, молоду, молоду,
 Не пущу ї по воду, по воду:
 Могла би ся втопити, втопити,
 Мусив би ся женити, женити. } 2 р.

Заспіваймо пісню веселеньку,
 Про мандрівця молоденького.
 Про мандрівця заспіваймо,
 Серце наше звеселяймо!
 — Ой, дівчино, не вір ми, не вір ми,
 Бо я хлопець мандрівний, мандрівний:
 Я мандрую тут і там, тут і там,
 Подобаюсь дівчатам, дівчатам. } 2 р.

ЗА ТУМАНОМ НІЧОГО НЕ ВИДНО

Умеренно

Помірно

Em Am B7

За ту - ма - ном ні - чо - го не вид - но,

Em G Am B7 Em

за ту - ма - ном ні - чо - го не вид - но.

За туманом нічого не видно. *)

Тільки видно дуба зеленого.

Під тим дубом криниця стояла.

Там дівчина води набирала.

Та й втопила золоте відерце.

Засмутила козакові серце.

А хто ж тєє відерце дістане.

Той зі мною на рушничок стане.

Обізвався козаченько з гаю.

А я тєє відерце дістану.

І з тобою на рушничок стану.

*) Каждая строфа повторяется дважды.
Кожний рядок повторюється двічі.

ЗІРОНЬКА І МІСЯЧЕНЬКО

Медленно

Повільно

Сла - ла зі - ронь - ка, до мі - ся - чень - ка,
 ще й вчо - ра із ве - чо - ра, сла - ла зі - ронь - ка,
 до мі - ся - чень - ка, ще й вчо - ра із ве - чо - ра:

Слала зіронька, до місяченька, } 3 р.
 Ще й вчора із вечора:

«Гей, як ти зійдеш раніш від мене, } 3 р.
 Зачекай же на мене».

Слала молода до молодого,
 Ще й вчора із вечора:
 «Як ти збудешся швидше від мене, } 2 р.
 Поверни ти до мене».

«Гей, рад же би я, гей, рад же би я,
 До тебе повернути,
 Бо я тебе рад, бо я тебе рад, } 2 р.
 За жіночку узяти».

ЗОРЕ ВЕЧІРНЯЯ

Медленно, напевно

Повільно, співуче

Dm Gm C7 F A7
 Зо-ре ве - чір-ня-я, чим скор-ше до-го-рай,
 Dm Gm Dm/A A7 Dm
 вий-ди ко - ха - на-я, до ме - не в тем-ний гай.

Зоре вечірняя,
 Чим скорше догорай,
 Вийди кохана я,
 До мене в темний гай.

А я виходила,
 Та й радувалася,
 Забрали милого,
 А я осталася.

Забрали милого,
 Прокляті вороги,
 А я не бачила,
 Куди його вели.

Повели милого,
 Попід березоньки,
 А мене обляли,
 Дрібненькій сльози.

ІВАНКУ, ІВАНКУ

Оживленно
Пожвавлено

І - ван - ку, І - ван - ку, з то - го бо - ку яр - ку,
з то - го бо - ку яр - ку, піш - ла бим до те - бе,
піш - ла бим до те - бе, взя - ла во - да клад - ку.

Іванку, Іванку,
З того боку ярку,
З того боку ярку,
Пішла бим до тебе,
Пішла бим до тебе, } 2 р.
Взяла вода кладку.

Іванку, Іванку,
Прийди до мня тайком,
Прийди до мня тайком,
Дам я тобі знати,
Як вийдуть із хати, } 2 р.
І ненько і мати.

На плоті солома
Не йди старі дома,
Не йди старі дома,
А як буде сіно,
А як буде сіно } 2 р.
Можеш іти сміло.

ІДУТЬ ВОЛИ З ТЕМНОЇ ДІБРОВИ

Не спеша
Не поспішаючи

І - дуть во - ли з тем - но - ї діб - ро - ви,
а дів - ча - та з по - ля, по - ко - ха - ла
мо - ло - да дів - чи - на, при мі - ся - ці сто - я.

Ідуть воли з темної діброви,
А дівчата з поля,
Покохала молода дівчина, } 2р.
При місяці стоя.

Ой куди ж ти відлітаєш,
Сизокрилий орле,
А хто ж мене, молоду дівчину, } 2р.
До серця пригорне.

Пригортайся дівчинонько,
Іншому, другому,
Та й не кажи тої правди, } 2р.
Що мені самому.

Ждала вечір, ждала другий,
Його не видати,
Та й мусіла іншому, другому, } 2р.
Всю правду сказати.

ІЗ СИРОМ ПИРОГИ

В темпе марша

В темпі маршу

G D7

Слу - жив ко - зак при війсь - ку, май ро - ків двад - цять

три, лю - бив він дів - чи - нонь - ку, із си - ром

G D7 G

пи - ро - ги. Гей чу - ла, чу - ла, чу - ла, гей

D7

чу - ла, чу - ла ти, лю - бив ко - зак дів - чи - ну, із

1. G D7 2. G

си - ром пи - ро - ги. Гей // - ги.

Служив козак при війську,
Мав років двадцять три,
Любив він дівчиноньку,
Із сиром пироги.

Припев:

Приспів:

Гей чула, чула, чула,
Гей чула, чула ти,
Любив козак дівчину,
Із сиром пироги. } 2р.

Чи з сиром, чи в сметані,
 Чи з житньої муки,
 Горячі чи холодні,
 А би лиш пироги.

Припев.

Приспів.

Із лісу, із темного,
 Де взялись вороги,
 Дівча його цілує,
 А він їсть пироги.

Припев.

Приспів.

А то були мисливці,
 Ніякі вороги,
 Забрали дівчиноньку,
 Із сиром пироги.

Припев.

Приспів.

Ой хлопці ви молодці,
 Вгадайте мої сни,
 Візьміть собі дівчину,
 Віддайте пироги.

Припев.

Приспів.

ІШОВ ВІДВАЖНИЙ ГАЙОВИЙ

В темпе вальса
В темпі вальсу

Ішов відважний гайовий,
до лісу темного,
зустрів дівчиноньку,
як тая ясна зіронька, він
взяв її за рученьку, до лісу
провадив. На... див.

Ішов відважний гайовий,
До лісу темного, } 2р.

Назустріч му дівчинонька,
Як тая ясна зіронька,
Він взяв її за рученьку,
До лісу проводив. } 2р.

Назустріч їм сарна біжить, }
 Стежною попід ліс, } 2 р.

Він вимірів, він вицілив, }
 В саме серце їй вистрілив, } 2 р.
 Ох темна ніч майовая,
 Як він її убив.

Пішов відважний гайовий, }
 Дивитись, що він вбив, } 2 р.

Його мила в крові лежить, }
 Останні слова говорить: } 2 р.
 «Ой милий мій, щось наробив,
 Що я вмирать мушу».

Набив відважний гайовий, }
 Рушницю другий раз, } 2 р.

Він вимірів, він вицілив, }
 В саме серце собі встрілив, } 2 р.
 Ох темна ніч майовая,
 Як він себе убив.

Лиш соловейко в вишині, }
 Тихенько щебетав, } 2 р.

Він бачив все і не сказав, }
 Як милий з милою прощавсь, } 2 р.
 Ох темна ніч майовая,
 Як він з нею прощавсь.

І ШУМИТЬ, І ГУДЕ

Скоро

C

І шу-мить, і гу-де, дріб-ний до - щик і - де,

C7

F

G7

C

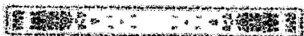

а хто ж ме - не мо - ло - ду - ю, та й до - до - му від - ве - де?

І шумить, і гуде,
 Дрібний дощик іде,
 А хто ж мене молодую, } 2р.
 Та й додому відведе?

Обізвався козак,
 На солодкім меду:
 «Гуляй, гуляй дівчинонько, } 2р.
 Я й додому одведу».

Не веди ж ти мене,
 Не прошу я тебе,
 Бо лихого мужа маю, } 2р.
 Буде бити мене.

ЇХАВ КОЗАК ЗА ДУНАЙ

Не быстро
Не швидко

Ї-хав ко-зак за Ду-най, ска-зав: «Дів-чи - но, про-щай!»

Ти, ко-ни-ку во - ро - нень-кий, не - си та гу - ляй!

«По-стій, по-стій, ко-за-че, тво-я дів-чи - на пла-че,

як ти ме-не по - ки - да-єш, — тіль-ки по - ду - май!»

Їхав козак за Дунай,
Сказав: «Дівчино, прощай!»
Ти, конику вороненький,
Неси та гуляй!

«Постій, постій, козаче,
Твоя дівчина плаче,
Як ти мене покидаєш.—
Тільки подумай!» } 2 р.

Вийшла, ручки заломивши,
І тяженько заплакавши:
«Як ти мене покидаєш,—
Тільки подумай!»

«Білих ручок не ломай,
Ясних очей не стирай,
Мене з війни із славою
К собі очитай!» } 2 р.

«Не хочу я нічого,
Тільки тебе одного,
Ти будь здоров, мій миленький,
А все пропадай!»

Свиснув козак на коня:
«Оставайся здорова!
Як не згину, то вернуся
Через три года».

} 2р.

ЇХАВ КОЗАК МІСТОМ, МІСТОМ

Не спеша
Не поспішаючи

Ї - хав ко - зак міс - том, міс - том,
під ко - пи - том ка - мінь тріс - нув, гей!, гей!
Під ко - пи - том ка - мінь тріс - нув, гей!

Їхав козак містом, містом,
Під копитом камінь тріснув,
Гей!, гей! Під копитом
Камінь тріснув, гей!

Під копитом камінь тріснув,
Соловейко в саду свиснув,
Гей!, гей! Соловейко
В саду свиснув, гей!

Соловейку! Рідний брате!
Виклич мені дівча з хати,
Гей!, гей! Виклич мені
Дівча з хати, гей!

Виклич мені дівча з хати,
Маю її щось спитати,
Гей!, гей! Маю її
Щось спитати, гей!

Маю її щось спитати,
Чи не біла вчора мати,
Гей!, гей! Чи не біла
Вчора мати, гей!

Ой чи біла, чи сварила,
Чи зі мною говорила.
Гей!, гей! Чи зі мною
Говорила, гей!

Їхав козак містом, містом,
Під копитом камінь тріснув,
Гей!, гей! Під копитом
Камінь тріснув, гей!

ЇХАВ КОЗАК НА ВІЙНОНЬКУ

Умеренно

Помірно

Gm D7 Gm F7

Ї - хав ко - зак на вій - нонь - ку!

Bb F7 Bb

«Про - щай, — ска - зав, — дів - чи - нонь - ко,

Cm Gm D7 Gm

про - щай, ми - лень - ка, чор - но - бри - вень - ка,

Cm D7 Gm

я йду в чу - жу - ю сто - ро - нонь - ку!

Їхав козак на війноньку:

«Прощай,— сказав,— дівчинонько,
Прощай, миленська, чорнобривенька,
Я йду в чужую сторононьку!

} 2p.

Дай же, дівчино, хустину,
Може, я в бою загину,
Темної ночі покрийть очі,
Легше в могилі спочину!»

} 2p.

Дала дівчина хустину,
Козак у бою загинув,
Темної ночі покрили очі,
Вже він в могилі спочинув.

} 2p.

А злії люди насилу,
Взяли нещасну дівчину,
А серед поля гнеться тополя,
Та й на козацьку могилу!

} 2p.

КАЗАЛА МЕНІ МАТИ

В темпе вальса

В темпі вальсу

В^b F7

Бо-дай ся ко-гут зну-див, що ме-не

ра-но збу-див, ма-ла-я ніч-ка-

ма-ла, я щем си не вис-па-ла.

Бодай ся когут збудив,
 Що мене рано збудив,
 Малає нічка мала,
 Я щем си не виспала. } 2p.

Казала мені мати,
 Зелене жито жати,
 А я жито не жала,
 В борозниці лежала. } 2p.

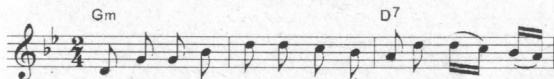
Казала мені мати,
 З хлопцями погуляти,
 Погуляй собі доню,
 Я тобі не борошно. } 2p.

А я собі гуляю,
 Як рибка по Дунаю,
 Як рибка з окунцями,
 Я молода з хлопцями. } 2p.

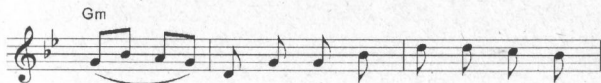
Казала мені мати,
 Зелений горох брати,
 А горох має стручки,
 Болять ня мамцю ручки. } 2p.

КОПАВ, КОПАВ КРИНИЧЕНЬКУ

Умеренно
Помірно

Ко_пав, ко_пав кри_ни_чень_ку не_ді_лень_ку —

дві... Лю_бив ко_зак дів_чи_нонь_ку

лю_дям — не со_бі! Ой жаль_ жаль_

ме_ні бу_де — візь_муть ї_ї лю_ди!

Візь_муть ї_ї лю_ди — мо_я не бу_

— де. Ой, жаль_ жаль_ // — де.

Копав, копав крипичецьку
Неділеньку — дві...
Любив козак дівчиноньку
Людям — не собі!

Припев:

Приспів:

Ой жаль-жаль мені буде
Візьмуть її люди!
Візьмуть її люди —
Моя не буде.

} 2 р.

А вже з тої криниченьки
Орли воду п'ють...
А вже мою дівчиноньку
До шлюбу ведуть.

Припев.

Приспів.

Один веде за рученьку,
Другий — за рукав,
Третій стоїть, гірко плаче —
Любив та не взяв!

Припсв.

Приспів.

ЛУГОМ ІДУ, КОНЯ ВЕДУ

Быстренько
Швиденько

«Лу - гом і - ду, ко - ня ве - ду,
роз - ви - вай - ся лу - же! Сва - тай ме - не,
ко - за - чень - ку, люб - лю те - бе ду - же!

«Лугом іду, коня веду,
Розвивайся луже!
Сватай мене, козаченьку, } 2 р.
Люблю тебе дуже!

Ой хоч сватай, хоч не сватай,
Хоч так присилайся,
Щоб та слава не пропала, } 2 р.
Що ти залицявся!»

«Ой коли б ти, дівчинонько,
Трошки багатенька,
Взяв би тебе за рученьку, } 2 р.
Повів до батенька!»

«Ой коли б я, козаченьку,
Трошки багатенька,
Наплювала б я на тебе, } 2 р.
Й на твого батенька!»

Ой коли б я, козаченьку,
Та й забагатіла,
То я б тебе, ледачого, } 2 р.
Й за харч не схотіла!»

«Ой коли б ти, дівчинонько,
Тоді заміж вийшла,
Як при битій доріженьці, } 2р.
Яра рута зійшла!»

«Ой коли б ти, козаченьку,
Тоді оженився,
Як у млині на камені, } 2р.
Кукіль уродився!»

Не журися, дівчинонько,
Рута зеласенька;
Цей покинув — другий буде: } 2р.
Ще ж ти молоденька!

Цей покинув — другий буде,
Другий буде крапий,
А цей буде у болоті, } 2р.
Над чортами старший.

Край битої доріженьки
Яра рута зійшла;
Молодая дівчинонька, } 2р.
Та вже заміж вийшла.

Ой у млині, на камені,
Кукіль не вродився,
Старий козак, як собака, } 2р.
Й досі не женився.

МАМЦЮ МОЯ, МАМЦЮ

Скоро

За на - шов сто - до - лов,

вид - но чу - же се - ло, сю - ди по - вер - ну - ся,

ту - ди по - вер - ну - ся, вид - но чу - же се - ло.

За нашов стодолов, } 2 р.
 Видно чуже село, }
 Сюди повернуся, туди повернуся, } 2 р.
 Видно чуже село.

Мамцю моя, мамцю! } 2 р.
 За кого ж ня даєш? }
 Він ня буде бити, не буде любити, } 2 р.
 Що ти ся гадасш?

Віддай мене мамцю, } 2 р.
 За кого я хочу, }
 Хоч ня буде бити, не буде любити, } 2 р.
 Нікому не скажу.

Дівчата, дівчата, } 2 р.
 Чого сумуєте, }
 Хлопці потаніли, хлопці потаніли, } 2 р.
 Чом не купуєте.

МІСЯЦЬ НА НЕБІ

Умеренно
Помірно

Мі - сяць на не - бі, зі - ронь - ки ся - ють,
ти - хо по мо - рю чо - вен пли - ве,
в чов - ні дів - чи - на піс - ню спі - ва - є,
а ко - зак чу - є, сер - день - ко мре.

Місяць на небі, зіроньки сяють,
Тихо по морю човен плыве.
В човні дівчина пісню співає,
А козак чує, серденько мре. } 2p.

Пісня та мила, пісня та люба,
Все про кохання, все про любов,
Як ми любились та й розійшлися,
Тепер навіки зійшлися знов. } 2p.

Ой очі, очі, очі дівочі,
Темні, як нічка, ясні, як день!
Ви ж мені, очі, вік вкоротили,
Де ж ви навчилися зводить людей? } 2p.

НА КАМЕНІ НОГИ МИЮ

Скоро

Dm Am/E E7 Am Dm Am/E E7 Am
 На ка - ме - ні но - ги ми - ю,
 C F C G7 C C F
 на ка - ме - ні сто - ю, кру - гом
 C G7 Am Dm E7 Am
 ме - не ча - ри сип - лять, а я ся не бо - ю.

На камені ноги мию,
 На камені стою,
 Кругом мене чари сиплять,
 А я ся не бою. } 2p.

Навкруг мене чари сиплять,
 А я не боюся,
 Коби скорше до осені,
 Бо я віддаюся. } 2p.

Коби скорше до осені,
 Віддамся, віддамся,
 Але своєму миленькому,
 Зрадити не дамся. } 2p.

Чого вікна побіліли?
 Бо вітер з морозом,
 Чи мій милий такий файний,
 Чи мій дурний розум? } 2p.

НАЩО МЕНІ ЧОРНІ БРОВИ

Слова Т.Шевченко

Слова Т.Шевченка

Умеренно

Помірно

E^b **A^b**

На - що ме - ні чор - ні бро - ви,

E^b7 **A^b** **B^bm** **Fm/C** **B^bm6**

на - що ка - рі о - чі, на - що лі - та мо - ло - ді - ї,

замедляя
заповільнюючи

C7 **Fm** **C7** **Fm** **B^bm**

ве - се - лі, ді - во - чі, на - що лі - та мо - ло - ді - ї,

в темпе

Fm/C **C7** **Fm** **E^b7** **A^b**

ве - се - лі, ді - во - чі? Лі - та мо - ї мо - ло - ді - ї

C7 **D^b** **B^bm**

мар - но про - па - да - ють, о - чі пла - чуть,

Fm/C **C7** **Fm**

чор - ні бро - ви од віт - ру ли - ня - ють,

B^bm **Fm/C** **C7** **Fm**

о - чі пла - чуть, чор - ні бро - ви од віт - ру ли - ня - ють.

Нашо мені чорні брови,
 Нашо карі очі,
 Нашо літа молодії, } 2 p.
 Веселі, дівочі?
 Літа мої молодії
 Марно пропадають,
 Очі плачуть, чорні брови }
 Од вітру линяють. } 2 p.

Тяжко мені сиротою
 На сім світі жити;
 Свої люди — як чужії, }
 Ні з ким говорити; } 2 p.
 Нема кому розпитати,
 Чого плачуть очі;
 Нема кому розказати, }
 Чого серце хоче. } 2 p.

Чого серце, як голубка,
 День і ніч воркує;
 Ніхто його не питає, }
 Не знає, не чує. } 2 p.
 Чужі люди не спитають —
 Та й нащо питати?
 Нехай плаче сиротина, }
 Нехай літа тратить! } 2 p.

Плач же, серце, плачте, очі,
 Поки не заснули,
 Голосніше, жалібніше, }
 Щоб вітри почули, } 2 p.
 Щоб понесли буйнесенькі
 За сище море
 Чорнявому, зрадливому }
 На лютеє горе! } 2 p.

НЕ ПИТАЙ, ЧОГО В МЕНЕ ЗАПЛАКАНІ ОЧІ

Певуче
Співуче

Не пи - тай, чо - го в ме - не за - пла - ка - ні

о - ці, чо - го час - то ті - ка - ю я в гай,

і блу - ка - ю я там до пів - но - ці,

не пи - тай, не пи - тай, не пи - тай.

Не питай, чого в мене заплакані очі,
Чого часто тікаю я в гай,
І блукаю я там до півночі,
Не питай, не питай, не питай.

Не питай, чого в'яну і сохну, як квітка,
Бо так щиро кохаю тебе,
Ти покинув мене сиротину
На посміх, поговір для людей.

Не питай, бо нічого тобі не скажу я,
Бачив ти мої сльози і сум,
А нещирі слова та байдужі,
Не розвіють тяжких моїх дум.

НЕСЕ ГАЛЯ ВОДУ

Напевно
Співуче

Не-се Га-ля во-ду, ко-ро-мис-ло гнеть-ся,
за не-ю І-ван-ко, як бар-ві-нок, в'єть-ся.

Несе Галя воду,
Коромисло гнеться,
За нею Іванко,
Як барвінок, в'ється. } 2 р.

— Галю ж моя, Галю,
Дай води напиться,
Ти така хороша —
Дай хоч подивиться! } 2 р.

— Вода у криниці,
Піди та й напийся,
Як буду в садочку —
Прийди подивися. } 2 р.

— Прийшов у садочок,
Зозуля кувала,
А ти ж мене, Галю,
Та й не шанувала. } 2 р.

— Стелися, барвінку,
Буду поливати,
Вернися, Іванку,—
Буду шанувати. } 2 р.

— Скільки не стелився,
Ти не поливала,
Скільки не вертався,
Ти не шанувала. } 2 р.

НІЧ ЯКА МІСЯЧНА, ЗОРЯНА, ЯСНАЯ

Умеренно
Помірно

Ніч я - ка мі - сяч - на, зо - ря - на,
яс - на - я, вид - но, хоч гол - ки зби - рай.
Вий - ди, ко - ха - на - я, пра - це - ю змо - ре - на,
хоч на хви - ли - ноч - ку в гай!

Ніч яка місячна, зоряна, ясна,
Видно, хоч голки збирай.
Вийди, кохана, працю зморена,
Хоч на хвилиночку в гай! } 2р.

Сядем у купочці тут під калиною,
І над панами я пан!
Глянь, моя рибонько, — срібною хвилею
Стелеться в полі туман. } 2р.

Ти не лякайся, що ніженки білії
Змочиш в холодну росу:
Я тебе, вірна, аж до хатиньки
Сам на руках однесу. } 2р.

Ти не лякайся, що змерзнеш, лебедонько,
Тепло — ні вітру, ні хмар...
Я пригорну тебе до свого серденька,
А воно палге, як жар. } 2р.

ОЙ ВЕРБО, ВЕРБО, ДЕ ТИ РОСЛА

Медленно
Повільно

Ой вербо, вербо, де ти росла,
Що твоя листячко вода знесла?

Ой знесла, знесла тиха вода,
А я, молода, — як ягода.

А я, молода, — як ягода,
Не піду заміж за рік, за два.

А піду заміж аж п'ятого,
За того п'яницю проклятого.

Ой кажуть люди, що він не п'є,
А він з корчми щодня іде.

А я, молода, проти нього,
Несу талюру золотого.

Несу талюру золотого,
Викупить коня вороного.

«Викупиш коня — люблю тебе,
Як не викупиш — то вб'ю тебе!»

Не раз я, не два викупляла,
Крізь віконечко утікала.

У вишневім саду ночувала,
Різних пташок наслухала.

Соловей каже: «Тьох, тьох, тьох, тьох!»
Котяться слёзи, як той горох.

А зозуленька: «Ку-ку, ку-ку!» —
За шо ж терплю таку муку!

ОЙ ВИЙШОВ МІСЯЦЬ ІЗ-ЗА ХМАРИ

Умеренно
Помірно

Ой вий - шов мі - сяць із - за хма - ри, і

всю до - ли - ну ос - ві - тив, як ос - ві - тив він всю до -

ли - ну, і знов за хма - ри за - сту -

пів, як // за - сту - пив.

Ой вийшов місяць із-за хмари,
І всю долину освітив,
Як освітив він всю долину, }
І знов за хмари заступив. } 2p.

А в тій долині є хати́на,
А в тій хаті вогонь горить,
Там мати доню на учала, }
Доня заплакана сидить. } 2p.

Ой доню моя ріднесенька,
Ти в мене квіточка одна,
Не дожидай козака з війська, }
Його на світі вже нема. } 2p.

Багато з війни поверталось,
 Багато і кого нема,
 Багато дівчат заміж вийшло, } 2 р.
 А ти осталася сама.

Не дай ня мамо за старого,
 Бо він не парочка мені,
 А як ти даш мене за нього, } 2 р.
 Я буду гнить в сирій землі.

Не буду пудрами краситись,
 Не буду кудри завивать,
 Не буду з хлопцями любитись, } 2 р.
 Бо їх так важко забувать.

І вибігла вона до річки,
 І думу думала свою,
 По той бік річки вороненький. } 2 р.
 Заржав далеко десь в гаю.

І кинулась вона назустріч,
 Руками хвилі розгріба,
 Миленький кинувсь рятувати, } 2 р.
 Став цілувати неживу.

Ой вийшов місяць із-за хмари,
 І всю долину освітив,
 По річці плило дві примари, } 2 р.
 Лиш кінь по березі ходив.

ОЙ ДІВЧИНО, ШУМИТЬ ГАЙ

Легко, не спеша
Легко, не поспішаючи

«Ой дів - чи - но, шу - мить гай,
ко - го лю - биш, — за - бу - вай, за - бу - вай! Ой дів - чи - но,
шу - мить гай, ко - го лю - биш, — за - бу - вай!»

«Ой дівчино, шумить гай,
Кого любиш, — забувай, забувай!
Ой дівчино, шумить гай,
Кого любиш, — забувай!»

«Нехай шумить ще й гуде,
Кого люблю, — мій буде, мій буде!
Нехай шумить ще й гуде,
Кого люблю, — мій буде!»

«Ой дівчино, серце моє,
Чи підеш ти за мене, за мене?
Ой дівчино, серце моє,
Чи підеш ти за мене?»

«Не підю я за тебе, —
Нема хати у тебе, у тебе.
Не підю я за тебе,
Нема хати у тебе».

«Підем, серце, в чужую,
Поки свою збудую, збудую.
Підем, серце, в чужую,
Поки свою збудую».

«Постав хату з лободи,
А в чужую не ве́ди, не ве́ди.
Постав хату з лободи,
А в чужую че́с ве́ди!»

«Чужа хата така́я,
Як свекру́ха лиха́я, лиха́я.
Чужа хата така́я,
Як свекру́ха лиха́я.

Хоч не лає, так бурчи́ть,
А все ж вона не мовчи́ть, не мовчи́ть.
Хоч не лає, так бурчи́ть,
А все ж вона не мовчи́ть».

ОЙ ЗА ГАЄМ, ГАЄМ

Скоро

Ой за га-єм, га-єм, га-єм зе-ле-нень-ким,

там о-ра-ла дів-чи-нонь-ка во-ли-ком чор-нень-ким.

Ой за гаєм, гаєм,
 Гаєм зелененьким,
 Там орала дівчинонька
 Воликом чорненьким. } 2 р.

Орала, орала,
 Не вміла гукати,
 Та й найняла козаченька
 На скрипочці грати. } 2 р.

Козаченько грає,
 Бровами моргає...
 Вража його мати знає,
 На що він моргає: } 2 р.

Чи на мої воли,
 А чи на корови;
 Чи на моє біле личко,
 Чи на чорні брови? } 2 р.

Воли та корови
 Усі поздыхають,
 Біле личко, чорні брови
 Повік не злиняють! } 2 р.

ОЙ ЗАЦВІЛА РУЖА КРАЙ ВІКНА

Оживленно
Пожвавлено

Ой за - цві - ла ру - жа край вік - на,
ой за - цві - ла ру - жа край вік - на, ой ма - ла я му - жа,
ой му - жа я ма - ла, ой ма - ла я му - жа пи - я - ка.

Ой зацвіла ружа край вікна, 2р.
Ой мала я мужа, ой мужа я мала, } 2р.
Ой мала я мужа пияка.

Він нічо не робить, тільки п'є, 2р.
Як прийде додому, як додому прийде, } 2р.
Як прийде додому жінку б'є.

Не бий мене, муже, не карай, 2р.
Бо ти лишу діти, діти тобі лишу, } 2р.
А сама я піду за Дунай.

Ой як вона в човник сідала, 2р.
Правою ручкою, та білим платочком, } 2р.
Та білим платочком махала.

Ой вернися, жінко, додому, 2р.
Бо ложки не миті, і миски побиті, } 2р.
Горе ж мені жити самому.

Ой як я вернулась уночі, 2р.
І горшки побиті, і миски не миті, } 2р.
Ой, а діти плачуть на печі.

ОЙ З-ЗА ГОРИ КАМ'ЯНОЇ

Певуче
Співуче
Fm

Ой з-за го - ри ка - м'я - но - ї

го - лу - би лі - та - ють... Не за - зна - ла

роз - ко - шонь - ки, вже лі - та ми - на - ють.

Ой з-за гори кам'яної
Голуби літають...
Не зазнала розкошоньки,
Вже літа минають.

Запрягайте воли сірі,
Коні воронії,
Доганяйте літа мої,
Літа молодії!

Ой догнали літа мої
На калиновім мості:
«Гей, вернітесь, літа мої,
До мене хоч в гості!»

«Не вернемось, не вернемось,
Не маєм до кого:
Та було б нас шанувати,
Як здоров'я свого!»

ОЙ, МАРІЧКО, ЧИЧЕРИ ^{*)}

Быстро
Швидко

Ой, Ма-річ-ко, чи-че-ри, чи-че-ри, чи-че-ри.

Роз-че-ши ми ку-че-ри, ку-че-ри, ку-че-ри. //че-ри.

Ой, Марічко, чичери,
Чичери, чичери.
Розчеши ми кучери, } 2 р.
Кучери, кучери».

«Я би тобі чесала,
Чесала, чесала,
Аби мати не знала, } 2 р.
Не знала, не знала.

Мати буде дивити,
Дивити, дивити.
Як ся буду ганьбити, } 2 р.
Ганьбити, ганьбити».

«На ти ружу черлену,
Черлену, черлену,
Розмаринку зелену, } 2 р.
Зелену, зелену.

*) Чичери — цветы (зюцунд).

ОЙ НА ГОРІ ВІТЕР ДУВ

В темпе марша
В темпі маршу

Ой на го - рі ві - тер дув,
вчо - ра вве - чір ми - лий був, гей, ге - й,
у- ха- ха, вчо - ра вве - чір ми - лий був.

Ой на горі вітер дув,
Вчора ввечір милий був.
Гей, гей, у-ха-ха,
Вчора ввечір милий був. } 2р.

Чсревички пуцував,
Біле личко цілував,
Гей, гей, у-ха-ха,
Біле личко цілував. } 2р.

Ой дівчино, чия ж ти,
Чи підеш ти гуляти.
Гей, гей, у-ха-ха,
Чи підеш ти гуляти. } 2р.

Ой не питай чия я,
Як ідеш ти, то йду я,
Гей, гей, у-ха-ха,
Як ідеш ти, то йду я. } 2р.

Ой дівчино, серце моє.
Чи підеш ти за мене,
Гей, гей, у-ха-ха,
Чи підеш ти за мене. } 2р.

Прийде така неділя,
Що в нас буде весілля.
Гей, гей, у-ха-ха,
Що в нас буде весілля. } 2р.

ОЙ НА ГОРІ КАЛИНА

Быстро
Швидко

Ой на го - рі ка - ли - на,
 під го - ро - ю ма - ли - на,
 ка - ли - на — ма - ли - на,
 чу - ба - ри - ки — чуб - чи - ки, ма - ли - на.

Ой на горі калина,
 Під горою малина,
 Калина — малина,
 Чубарики — чубчики,
 малина. } 2р.

У пучечки в'язала,
 У пучечки в'язала,
 В'язала, в'язала,
 Чубарики — чубчики,
 в'язала. } 2р.

Там дівчина ходила,
 Там дівчина ходила,
 Ходила, ходила,
 Чубарики — чубчики,
 ходила. } 2р.

На доріжку кидала,
 На доріжку кидала,
 Кидала, кидала,
 Чубарики — чубчики,
 кидала. } 2р.

Цвіт — калину ламала,
 Цвіт — калину ламала,
 Ламала, ламала.
 Чубарики — чубчики,
 ламала. } 2р.

Та й на хлопців моргала,
 Та й на хлопців моргала,
 Моргала, моргала,
 Чубарики — чубчики,
 моргала. } 2р.

ОЙ НА ГОРІ ТАМ ЖЕНЦІ ЖНУТЬ

Оживленно
Пожвавлено

Ой на го - рі там жен - ці жнуть,
ой на го - рі там жен - ці жнуть,
а по - під го - ро - ю, я - ром - до - ли - но - ю,
ко - за - ки йдуть, гей, до - ли - но - ю, ге - й,
ши - ро - ко - ю ко - за - ки йдуть.

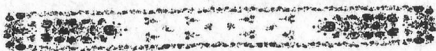
Ой на горі там женці жнуть, 2р.
А попід горою, яром-долиною,
Козаки йдуть.
Гей, долиною, гей,
Широкою козаки йдуть.

Попереду Дорошенко, 2р.
Веде своє військо, військо Запорізьке,
Хорошенько.
Гей, долиною, гей,
Широкою хорошенько.

А позаду Сагайдачний, 2 р.
Що проміняв жінку,
На тютюн та люльку,
Необачний.
Гей, долиною, гей,
Широкою необачний.

Гей, вернися, Сагайдачний, 2 р.
Візьми свою жінку,
Віддай тютюн, люльку,
Необачний.
Гей, долиною, гей,
Широкою необачний.

Мені жінка не згодиться, 2 р.
А тютюн та люлька,
Козаку в дорозі,
Знадобиться.
Гей, долиною, гей,
Широкою знадобиться.

ОЙ НЕ СВИТИ, МІСЯЧЕНЬКУ

Умеренно
Помірно

Ой не сві - ти, мі - ся - чень - ку, не сві - ти ні -

- ко - му, тіль - ки сві - ти ми - лень - ко - му,

як і - де до - до - му, як і - де до - до - му!

Ой не світи, місяченьку,
Не світи нікому,
Тільки світи миленькому,
Як іде додому! 2р.

Світи йому ранесенько,
Та й розганяй хмари,
А як же він іншу має,
То й зайди за хмари! 2р.

Світив місяць, світив ясний,
Та й зайшов за хмару,
А я, бідна, гірко плачу —
Зрадив мене милий. 2р.

Або ж мене вірно люби,
Або ж навекі лиши,
Або ж мої чорні брови,
На папері спиши. 2р.

ОЙ ПІД ВИШНЕЮ, ПІД ЧЕРЕШНЕЮ

Скоро

Ой під виш - не - ю, під че - реш - не - ю,

сто - яв ста - рий з мо - ло - до - ю, як із я - го - до - ю.

Ой під вишнею, під черешнею,
 Стояв старий з молодю, } 2 р.
 Як із ягодою.

І просилася, і молилася,
 Пусти мене старий діду, } 2 р.
 На вулицю погулять.

А я сам не піду, і тебе не пущу,
 Бо ти мене старенького, } 2 р.
 Та й покинеш на біду.

Куплю тобі хатку, і ще сіножатку,
 І ставок, і млинок, } 2 р.
 І вишневенький садок.

Ой не хочу хатки, ані сіножатки,
 Ні ставка, ні млинка, } 2 р.
 Ні вишневого садка.

Ой ти старий дідуган, ти зігнувся як дуга,
 А я молодська, } 2 р.
 Гуляти раде їй ка.

ОЙ ПІД КАЛИНОЮ

В темпе вальса
В темпі вальсу

B^b

тра - ва зе -

Cm

F

D⁷

Gm

C⁷

F

Ой під калиною,
Трава зелена,
Там стоїть дівчина, } 2p.
Тай заручена.

Ой ти дівчинонько,
Та й заручена,
Та через кого ти, } 2p.
Та засмучена.

Любила милого,
Любила в добрий час.
Війна почалася, } 2p.
Та й розлучила нас.

Ой під калиною,
Трава схилилася,
Молода дівчина, } 2p.
З милом простилася.

Прощай дівчинонько,
Серце кохане,
Прощайте кучері, } 2p.
Личко рум'янес.

Вернись мій соколе,
Будь мужній у бою,
Героєм жду тебе, } 2p.
Та й з перемогою.

ОЙ ПРИ ЛУЖКУ, ПРИ ЛУЖКУ

Енергично
Енергічно

Ой при луж-ку, при луж - ку, при ши-ро-кім

по - лі, при ве - ли - кім та - бу - ні

кінь гу - ля по во - лі, во - лі.

Ой при лужку, при лужку,
 При широкім полі,
 При великім табуні
 Кінь гуля по волі. } 2р.

Кінь гуля по волі,
 Солдат — по неволі...
 Ой піймаю, загнуждаю
 Шовковою уздою. } 2р.

Ой піймаю, загнуждаю
 Шовковою уздою,
 Вдарю шпорами під боки —
 Кінь летить стрілою. } 2р.

«Ой лети, лети, мій коню,
 Та й вихром несися,
 Проти милої двора
 Стойма становися! } 2р.

Стойма становися,
 Та вдар копитами,
 Чи не вийде дівчинька
 З чорними бровами. } 2р.

Ой не вийшла дівчинонька,
 Вийшла її мати:
 «Здоров, здоров, любий зятю, } 2 р.
 Пожалуй у хату!»

«Я не хочу в хату,
 Хочу у світлицю,
 Розбуджу солодкий сон, } 2 р.
 Красную дівицю!»

Дівчинонька встала,
 Свій сон розказала,
 Правой ручкою обняла, } 2 р.
 Та й поцілувала.

ОЙ ТИ, ГАЛЮ

Неторопливо
Не поспішаючи

Шин-ка-роч-ка Га-ля в шин-ку тор-гу-ва-ла,
дів-чи-ноч-ка Га-ля пи-во на-ли-ва-ла.
Ой ти, Га-лю, Га-лю мо-ло-да-я,
дів-чи-ноч-ка Га-ля пи-во на-ли-ва-ла.

Шинкарочка Галю в шинку торгувала,
Дівчиночка Галю пиво наливала.

Припев: *)

Приспів:

Ой, ти, Галю, Галю молодая,
Дівчиночка Галю пиво наливала. } 2 р.

Їхали козаки із Дону додому,
Підманули Галю, забрали з собою.

Припев.

Приспів.

Ой ти, Галю, Галю молодая,
Підманули Галю, забрали з собою. } 2 р.

*) В припеві повторюється останній рядок кожного заспіву.
У приспіві повторюється останній рядок кожного заспіву.

«Ой поїдем, Галю, з нами, козаками,
Краще тобі буде, чим в рідної мами».

Припев.
Приспів.

Галя подивилась, з ними підчспилась,
Та й повезли Галю темними лісами.

Припев.
Приспів.

Везли, везли Галю темними лісами,
Прив'язали Галю до сосни косами.

Припев.
Приспів.

Розбрелись по лісу, назбирали хмизу,
Підпалили сосну від гори до низу.

Припев.
Приспів.

Горить, горить сосна, горить та й палає,
Кричить Галя криком, кричить промовляє:

Припев.
Приспів.

«Ой хто в лісі чує, нехай той рятує,
А хто дочок має, нехай навчає».

Припев.
Приспів.

А хто дочок має, нехай навчає,
Та й темної ночі гулять не пускає».

Припев.
Приспів.

Обізвався козак: «Я в полі ночую,
Я твій голосочок здалека почував».

Припев.
Приспів.

ОЙ ТИ, ГАРНИЙ СЕМЕНЕ

Медленно, свободно

Повільно, вільно

Быстро

Швидко

«Ой ти, гарний Семене,
Прийди, сядеш коло мене,
І корова в мене є,
Сватай мене, Семене!» } 2p.

«Нащо мені тая курка,
Що ти сама, як та дурка,
А я візьму в одній льолі,
Аби мені до любові!» } 2p.

«Нащо мені та корова,
Що ти сама, як ворона,
А я візьму в одній льолі,
Аби мені до любові!» } 2p.

«Ой ти, гарний Семене,
Прийди, сядеш коло мене,
І ягниця в мене є,
Сватай мене, Семене!» } 2p.

«Ой ти, гарний Семене,
Прийди, сядеш коло мене,
І курочка в мене є,
Сватай мене, Семене!» } 2p.

«Нащо мені та ягниця,
Що ти сама, як мазниця,
А я візьму в одній льолі,
Аби мені до любові!» } 2p.

ОЙ ТИ, ДІВЧИНО, ЗАРУЧЕНАЯ

Не спеша
Не поспішаючи

Am E7

«Ой ти, дів - чи - но, за - ру - че -

Am E7 Am

- на - я, чо - го ж ти хо - диш за - сму - че - на - я?»

Dm G E7 Am

«Ой ход - жу, ход - жу за - сму - че - на - я,

E7 Am

що не за те - бе за - ру - че - на - я!»

«Ой ти, дівчино, зарученая,
Чого ж ти ходиш засмученая?»
«Ой ходжу, ходжу засмученая,
Що не за тебе зарученая!»

«Ой ти, дівчино, словами блудиш,
Сама не знаєш, кого ти любиш!»
«Ой знаю, знаю, кого кохаю,
Тільки не знаю, з ким жити маю!»

Ой знаю, знаю, із ким кохаюсь,
Тільки не знаю, з ким ізвінчаюсь.
Вийду на поле, гляну на море —
Сама я бачу, що мені горс.

Сама я бачу, чого я плачу —
Свого милого в вічі не бачу.
Буду стояти на тім камні,
Поки не прийде милий до мене.

Буду терпіти велику муку,
Поки не скаже: «Дай, серце, руку!»
Вийду на поле, на ту мураву,
Де я з миленьким мала забаву.

З різного цвіту вінки сплітала,
Біленьким личеньком всіх чарувала.
Ти присягався передо мною
Буть моїм мужем, а я — жоною.

Нещира була присяга твоя,
Тепер не мій ти, а я не твоя!
Буду казати світу цілому,
Щоб він не вірив ніде й нікому.

Бо я самая тее зазнала,
Коли невірного вірно кохала...
Кого любила, — той за дверима,
Кого не знала — мужем назвала!»

«Ой ти, дівчино-чарівниченько,
Причарувала мое серденько!»
«Якби ж ти так знав з сіней до хати,
Як я умію всіх чарувати!

У мене чароньки · · · чорнії брівоньки,
Моя принада · · · сама молода;
У мене чароньки завжди готові —
Біле личеєчко і чорні брови!»

ОЙ ТИ, ДІВЧИНО, ЧОГО СУМНА

Обработка И. Оленчика

Обробка І. Оленчика

Медленно
Повільно

Ой ти, дів - чи - но, чо - го сум -
на, чом не ве - се - ла, як та вес -
на. Мо - ло - ді лі - та ско - ро ми -
нуть - ся, ти ся ос - та - неш, як си - ро -
та, мо - ло - ді лі - та ско - ро ми -
нуть - ся, ти ся ос - та - неш, як си - ро - та.

Ой ти, дівчино, чого сумна,
Чом не весела, як та весна,
Молоді літа скоро минуться,
Ти ся останеш, як сирота.

І час кохання скоро мине,
Тільки осталась згадка про те,
Любила хлопця і не забуду,
Котрий покинув навик мене.

} 2p.

} 2p.

Вернись козаче, коханий мій,
Нехай подивлюсь на образ твій,
Хай поцілую уста рожсві,
Ще раз пригорнусь, соколе мій.

} 2p.

ОЙ У ВИШНЕВОМУ САДОЧКУ

В темпе вальса
В темпі вальсу

Em A D7 G B7 Em

Ой у виш - не - во - му са - доч - ку, там со - ло -

A D7 G C G

- вей - ко ще - бе - тав, віть - віть - віть, твох - твох - твох,

Am Em Am Em D7 B7 Em

а - я - я, ох - ох - ох, там со - ло - вей - ко ще - бе - тав.

Ой у вишневому садочку,
Там соловейко щебетав,
Віть-віть-віть,
Твох-твох-твох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Там соловейко щебетав. } 2p.

«Ой ти, дівчино, чорноброва,
А чи підеш ти за мене?
Віть-віть-віть,
Твох-твох-твох,
А-я-я, ох-ох-ох,
А чи підеш ти за мене?» } 2p.

Ой у вишневому садочку,
Козак дівчину підмовляв,
Віть-віть-віть,
Твох-твох-твох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Козак дівчину підмовляв. } 2p.

«Моя матуся тебе знає,
Ти той козак, що все гуляє.
Віть-віть-віть,
Твох-твох-твох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Ти той козак, що все гуляє.» } 2p.

«А я матусі не злякаюсь,
Якщо з тобою покохаюсь.
Віть-віть-віть,
Твох-твох-твох,
А-я-я, ох-ох-ох,
Якщо з тобою покохаюсь.» } 2p.

ОЙ У ВИШНЕВОМУ САДУ

Медленно

Повільно

Ой у виш-не - во - му са-ду, там со-ло-вей - ко
ще - бе-тав, до - до - му я про - си - ла - ся, а ти ме -
не все не пус - кав, до - до - му я про - си - ла -
ся, а ти ме - не все не пус - кав.

Ой у вишневому саду,
Там соловейко щибетав,
Додому я просилася,
А ти мене все не пускав. } 2р.

Ой милий, мій, а я твоя,
Пусти мене, зійшла зоря,
Проснеться матінка моя,
Буде питать, де я була. } 2р.

А ти їй дай такий одвіт,
Яка чудова майська ніч,
Весна їде красу несе,
А в тій красі радіє все. } 2р.

Доню моя, не в тому річ,
Де ти гуляла цілу ніч,
Чому розплетена коса,
А на очах бринить сльоза? } 2р.

Коса моя розплетена,
Її подруга розплела,
А на очах бринить сльоза,
Бо з милим я прощалася. } 2р.

Мамо моя, ти вже стара,
А я щаслива й молода,
Я жити хочу, я люблю,
Мамо не лай доню свою. } 2р.

ОЙ У ГАЮ, ПРИ ДУНАЮ

Неторопливо, горестно
Не поспішаючи, сумно

Сm G7

Ой у га - ю, при Ду - на - ю, со - ло - вей ще -

Сm G7

- бе - че, то він сво - ю всю пта - ши - ну до гніз - деч - ка

Сm B^b7 E^b

кли - че. Ой, тьох- тьох, віть- тьох- тьох- тьох,

B^b7 G7 Сm

со - ло - вей ще - бе - че, то він сво - ю

G7 Сm (B^b7)

всю пта - ши - ну до гніз - деч - ка кли - че.

Ой у гаю, при Дунаю,
Соловей щебече,
То він свою всю пташину
До гніздечка кличе.

Припев:

Приспів:

Ой, тьох-тьох, віть-тьох-тьох-тьох,
Соловей щебече,
То він свою всю пташину
До гніздечка кличе.

2.p.

Ой у гаю, при Дунаю,
Там музика грає,
Бас гуде, скрипка плаче —
Милий мій гуляє.

Припев:

Приспів:

Ой, тьох-тьох, віть-тьох-тьох-тьох,
Там музика грає,
Бас гуде, скрипка плаче —
Милий мій гуляє. } 2 р.

Ой у гаю, при Дунаю,
Стою самотою,
Плачу, тужу, ще й ридаю,
Милий, за тобою.

Припев:

Приспів:

Ой, тьох-тьох, віть-тьох-тьох-тьох,
Стою самотою,
Плачу, тужу, ще й ридаю,
Милий, за тобою. } 2 р.

ОЙ У ЛУЗІ ЧЕРВОНА КАЛИНА

Умеренно

Помірно

Ой у лу - зі чер - во - на ка - ли - на,

ой у лу - зі чер - во - на ка - ли - на, там сто - я - ла мо -

- ло - да дів - чи - на, ой у лу - зі чер - во - на ка -

- ли - на, там сто - я - ла мо - ло - да дів - чи - на.

Ой у лузі червона калина,
 Ой у лузі червона калина,
 Там стояла молода дівчина. } 2р.

Вона тую калину ламала,
 Вона тую калину ламала,
 Сім козаків нараз чарувала. } 2р.

Лиш одному нічого не шкодить,
 Лиш одному нічого не шкодить,
 Він до неї щовечора ходить. } 2р.

Дай дівчино личка рум'яного,
 Дай дівчино личка рум'яного,
 Переночуй мене молодого. } 2р.

Я би тебе переночувала,
 Я би тебе переночувала,
 Коли б я ся зради не бояла. } 2р.

Ой спить козак, ой спить молоденький,
 Ой спить козак, ой спить молоденький, }
 Пробудився, уже день біленький. } 2 р.

Ой дівчино, яка ти зрадлива,
 Ой дівчино, яка ти зрадлива, }
 Чом же рано мене не збудила. } 2 р.

ОЙ У ПОЛІ КРИНИЧЕНЬКА

Скоро

Ой у по – лі кри – ни – чень – ка,
там хо – лод – на во – ди – чень – ка, ой у по – лі
кри – ни – чень – ка, там хо – лод – на во – ди – чень – ка.

Ой у полі криниченька,
Там холодна водиченька. *)

Ой там Роман воли пасе,
Катерина воду несе.

Ой став Роман жартувати,
З відер воду виливати.

Ой Романе, Романочку,
Не лий воду на сорочку.

Бо не рідну неньку маю,
Буде бити, добре знаю.

Буде бити, ще й лаяти,
Ще й Романом докоряти.

Де ж ти, доню, барилася,
Вже й вечеря зварилася.

Налетіли гуси з броду,
Сколотили в ставі воду.

А я стала, постояла,
Доки вода устоялась.

Брешеш, доню, не стояла,
Ти з Романом розмовляла.

Щиру правду признаюся,
Що з Романом кохаюся.

Роман чорний, я білява,
Поберемось — буде пара.

Буде пара, ще й парочка,
Ще й маленька Наталочка.

*) Каждый куплет повторяется дважды.
Кожний куплет повторюється двічі.

ОЙ У ПОЛІ НИВКА

В темпе марша

В темпі маршу

Ой у по - лі нив - ка, кру - гом ма - те -

- рин - ка... Там дів - чи - на жи - то, жи - то жа - ла,

са - ма чор - но - брив - ка. // брив - ка.

Ой у полі нивка,
Кругом материнка...
Там дівчина жито, жито жала, } 2 р.
Сама чорнобривка.

Жала вона, жала,
Сіла спочивати,
Їхав козак з Укра-України, } 2 р.
Мусив шапку зняти.

Мусив шапку зняти.
«Добрий день, — сказати, —
Помагай Біг, дівча, дівча мос, } 2 р.
Тобі жито жати!»

А дівчина стала,
Йому одказала.
Вона того коза-козаченька } 2 р.
Серденьком назвала.

«Як їдеш додому,
Не кажи нікому,
Бо рознесуть цес, цес люди, } 2 р.
Як вітер солому!»

А вітер тихенький,
 Соломка легенька, —
 Візьмуть мене люди, люди в зуби, }
 Я ще ж молоденька! } 2 р.

А вже тая слава
 По всім світі стала,
 Що дівчина коза-козаченька }
 Серденьком назвала. } 2 р.

А вже тая слава
 По всім городочку,
 Що дівчина коза-козакові }
 Вишила сорочку. } 2 р.

Шила-вишивала
 Чорними нитками,
 Аби його пізна-пізнавала }
 Межи козаками. } 2 р.

ОЙ У ПОЛІ ТРИ КРИНИЧЕНЬКИ

Напевно
Співуче

Ой у по - лі три кри - ни - чень - ки,
лю - бив ко - зак три дів - чи - нонь - ки: чор - ня - ву - ю
та бі - ля - ву - ю, тре - тю ру - ду та по - га - ну - ю.

Ой у полі три криниченьки,
Любив козак три дівчиноньки:
Чорнявую та білявую, } 2р.
Третю руду та поганую.

«Що чорняву від душі люблю,
З білявою залицяюся,
А з рудою, препоганою,
Піду, мабуть, розпрощаюся!» } 2р.

Не всі ж тії та й сади цвітуть,
Що весною розвиваються!
Не всі ж тії та й вінчаються, } 2р.
Що любляться та кохаються!

Половина тих садів цвіте,
Половина обсипається,
Одна пара та й вінчається, } 2р.
А друга розлучається.

«Чи я ж тобі та й не казала,
Як стояли під світлицею:
«Не їдь, не їдь та у Крим по сіль», } 2р.
Бо застанеш молодицею!»

«Любив я тебе дівчиною.
Любитиму молодицею,
Довго, довго та й буду ждати, } 2р.
Покіль станеш удовицею!»

ОЙ ХМАРИТЬСЯ, ТУМАНИТЬСЯ

Медленно

Повільно

Ой хма-рить-ся, ту-ма-нить-ся, дріб-ні до-щі йдуть,
там мо-ло-ді жов-ня-жов-ня-рень-ки, мед, го-ріл-ку п'ють.

Ой хмариться, туманиться,
Дрібні дощі йдуть,
Там молоді жовня-жовняреньки, } 2 р.
Мед, горілку п'ють.

П'ють горілку, ще й наливку,
І як я, і ти,
Та ще й собі спогля-споглядають, } 2 р.
На чужі жінки.

Чужа жінка як ягідка,
Як вишневий цвіт,
А ти ж мені шабе-шабелино, } 2 р.
Зав'язала світ.

Візьму я тебе шабелино,
Та й за гострий край,
Пушу ж я тебе шабе-шабелино, } 2 р.
В глибокий Дунай.

Плавай, плавай шабелино,
Вчися плавати,
А я піду молод-молад жовняр, } 2 р.
Жінку шукати.

А як собі шабелино,
Жіночку знайду,
Тоді я ж тебе шабе-шабелино, } 2 р.
До боку примкну.

ОЙ ХМЕЛЮ Ж МІЙ, ХМЕЛЮ

Не спеша
Не поспішаючи

Ой хме-лю ж мій, хме-лю, хме-лю зе-ле-
- не-нький, де ж ти хме-лю зи-му зи-му-вав,
що й не роз-ви-вав-ся, // вав-ся.

Ой хмелю ж мій, хмелю,
Хмелю зелененький,
Де ж ти хмелю зиму зимував, } 2 р.
Що й не розвивався.

Зимував я зиму,
Зимував я другу,
Зимував я в лузі на калині, } 2 р.
Та й не розвивався.

Ой сину ж мій, сину,
Сину молоденький,
Де ж ти сину нічку ночував, } 2 р.
Що й не роззувавсь.

Ночував я нічку,
Ночував я другу,
Ночував я у тої вдовиці, } 2 р.
Що сватати буду.

Ой сину ж мій, сину,
 Сину молоденький,
 Не женися на тій удовиці, } 2 р.
 Бо щастя не буде.

Бо вдовине серце,
 Як осіннє сонце,
 Воно світить, світить та не гріє, } 2 р.
 Все холодом віє.

А дівоче серце,
 Як весняне сонце,
 Ой хоч воно та й хмарнесеньке, } 2 р.
 А все теплесеньке.

ОЙ ХОДИЛА ДІВЧИНА БЕРЕЖКОМ

Скоро

Ой хо-ди-ла дів-чи-на бе-реж-ком, ой хо-ди-ла

дів-чи-на бе-реж-ком, за-га-ня-ла се-лез-ня

ба-тіж-ком, за-га-ня-ла се-лез-ня ба-тіж-ком.

Ой ходила дівчина бережком, *)

Заганяла селезня батіжком.

«Іди, іди, селезню, додому,

Продам тебе дідові старому».

За три копи селезня продала,

А за копу дударика пайняла.

«Заграй мені, дударик, на дуду,

Нехай же я своє лихо забуду».

*) Каждая строфа повторяется дважды.
Кожний рядок повторюється двічі.

ОЙ ЧИЇ Ж ТО ТРАВИ

Медленно, грустно
Повільно, сумно

Ой чи-ї ж то тра-ви, чи-ї ж то по-ко-си,
чи-я то дів-чи-на роз-пус-ти-ла ко-си?

Ой чиї ж то трави,
Чиї ж то покоси,
Чия то дівчина
Розпустила коси? } 2 р.

Коси розпустила,
По плечах пустила,
Ой Боже мій, Боже,
Що я наробила. } 2 р.

Ой Боже мій, Боже,
Що я наробила,
Козак має жінку,
Я го полюбила. } 2 р.

Козак має жінку,
Ще й діточок двое,
А моє серденько,
Крається надвос. } 2 р.

Крається надвос,
На дві половини,
Одну собі візьму,
Другу дам дівчині. } 2 р.

Ой Боже мій, Боже,
У кого я вдався,
Що я на чужині,
За жінку признався. } 2 р.

Що я на чужині,
Та й на Україні,
За жінку признався,
Та й на Україні. } 2 р.

ОЙ ЧИЙ ТО КІНЬ СТОЇТЬ

Не спеша
Не поспішаючи

Ой чий то кінь сто - їть, що бі - ла
гри - вонь - ка, спо - до - ба - лась ме - ні,
спо - до - ба - лась ме - ні, та - я дів -
- чи - нонь - ка, - ка.

Ой чий то кінь стоїть,
Що біла гривонька,
Сподобалась мені, } 2 р.
Сподобалась мені,
Тая дівчинонька.

Не так дівчинонька,
Як біле личенько,
Подай же дівчино, } 2 р.
Подай же дівчино,
На коня рученьку.

Дівчина підійшла,
Рученьку подала,
Ой краше б я була, } 2 р.
Ой краше б я була,
Кохання не знала.

Кохання, кохання,
З вечора до рання,
Лиш раз цілування, } 2 р.
Лиш раз цілування,
А сто раз чекання.

Кохання, кохання,
кохання, кохання,
Як сонечко зійде, } 2 р.
Як сонечко зійде,
Кохання відійде.

ОЙ ЧОРНА Я СИ ЧОРНА

Скоро

Ой чор - на я си чор - на, чор - ня - ва,
 як ци - ган - ка, щем си по - лю - би - ла щем си по -
 - лю - би - ла, чор - ня - во - го І - ван - ка.

Ой чорна я си чорна,
 Чорнява, як циганка,
 Щем си полюбила
 Щем си полюбила, } 2р.
 Чорнявого Іванка.

Іванка, та й Іванка,
 Іванка, та й не дурня,
 Як бим го не збудила,
 Як бим го не збудила, } 2р.
 То спав би до полудня.

Іванка, та й Іванка,
 Сорочка вишиванка,
 Високий та стрункий,
 Високий та стрункий, } 2р.
 Ще й на бороді ямка.

Марусю, ти Марусю!
 Люблю я твою вроду,
 Люблю дивитися,
 Люблю дивитися, } 2р.
 Як ти ідеш по воду.

Як ти ідеш по воду,
 Як ти ідеш з водою,
 Люблю дивитися,
 Люблю дивитися, } 2р.
 Марусю, за тобою.

У лісі два дубочки,
 Обидва зелененькі,
 Ми такі паровані,
 Ми такі паровані, } 2р.
 Обос чорнявенькі.

Ой піду я до лісу,
 Та й дубом поколишу,
 Я звідси не поїду,
 Я звідси не поїду, } 2р.
 Кохання не залишу.

ОЙ Я МАЮ ЧОРНІ БРОВИ

Умеренно
Помірно

«Ой я ма-ю чор-ні бро-ви, ма-ю ка-рі о-чі!

Чом ти ме-не ко-за-чень-ку, лю-би-ти не хо-чеш?»

«Ой я маю чорні брови,
Маю карі очі!
Чом ти мене, козаченьку,
Любити не хочеш?»

«Як ти хочеш, дівчинонько,
Щоб тебе любити,
Зроби місток через ярк,
Щоб добре ходити!»

«Ой коли б я, козаченьку,
Свої майстри мала,
Я би тобі через ярк
Місток збудувала!

Я би місток збудувала
Ще й помалювала,
Я би тобі доріженьку
Плиточками вклала!

Прийди, прийди, мій миленький,
Звечора до мене —
Зготувала стара ненька
Вечерю для тебе!

Ми сядемо вечеряти
В сінях на порозі,
Та будемо дивитися,
В кого які брови!»

ПЕРЕЛАЗ, ПЕРЕЛАЗ

В темпе вальса

В темпі вальсу

F

C7

C7

F

Перелаз, перелаз,
Від сусіда до нас,
Сусідський легіню,
Сусідський легіню,
Чом ти не йдеш до нас. } 2 p.

До тебе ходити,
І тебе любити,
Я хлопець молодий,
Ти дівка молода,
Будем ся ганьбити. } 2 p.

Як я до тебе йшов,
Так тебе не знайшов,
Нічка темна була,
Нічка темна була,
Я тебе не знайшов. } 2 p.

Приходи потайком,
До нашого двору,
Покладу вечерком,
Покладу вечерком,
Значок на коморі. } 2 p.

Покладу, покладу,
Значок на віконце,
Прийди мій миленький,
Прийди мій миленький,
Коли зайде сонце. } 2 p.

Цілувала бим тя,
Аж ня серце коле,
Приходи, приходи,
Приходи, приходи,
Мій милий соколе. } 2 p.

ПІДМАНУЛА, ПІДВЕЛА

Скоро, с юмором

Скоро, з гумором

Ти ска-за-ла: «В по-не-ді-лок пі-дем ра-зом по бар-ві-нок»,

я при-й-шов — те-бе не-ма; під-ма-ну-ла, під-ве-ла!

Ти ж ме-не під-ма-ну-ла, ти ж ме-не під-ве-ла,

ти ж ме-не мо-ло-до-го, з у-ма, з ро-зу-му зве-ла.

Ти сказала: «В понеділок підем разом по барвінок»,
Я прийшов — тебе нема; підманула, підвела!

Припев:

Приспів:

Ти ж мене підманула, ти ж мене підвела,
Ти ж мене молодого, з ума, з розуму звела. } 2 р.

Ти сказала у вівторок: «Поцілую разів сорок»,
Я прийшов — тебе нема; підманула, підвела!

Припев.

Приспів.

Ти сказала у середу: «Підем разом по череду»,
Я прийшов — тебе нема; підманула, підвела!

Припев.

Приспів.

Ти сказала у четвер: «Підем разом на концерт»,
Я прийшов — тебе нема; підманула, підвела!

Припев.
Приспів.

Ти сказала у п'ятницю: «Підем разом по чорниці»,
Я прийшов — тебе нема; підманула, підвела!

Припев.
Приспів.

Ти сказала у суботу: «Підем разом на роботу»,
Я прийшов — тебе нема; підманула, підвела!

Припев.
Приспів.

Ти сказала у неділю: «Підем разом на весілля»,
Я прийшов — тебе нема; підманула, підвела!

Припев.
Приспів.

Ти сказала: «Прийди, прийди», не сказала куди, куди,
Я прийшов — тебе нема; підманула, підвела!

Припев.
Приспів.

Ти сказала: «Під комору», не сказала під котору,
Я прийшов — тебе нема; підманула, підвела!

Припев.
Приспів.

ПІШОВ МИЛИЙ

Обробка Н. Леонтовича
Обробка М. Леонтовича

Умеренно
Помірно

Am Em

Пі - шов ми - лий луж - ком, луж - ком,

Am D7 G C G

а ми - ла - я бе - реж - ком. Мах - нув ми - лий

Dm Am F Am/E Dm6 Dm Am/E E Am

ру - чень - ко - ю, а ми - ла - я ру - кав - цьом.

Пішов милий лужком, лужком, а милая бережком.
Махнув милий ручською, а милая рукавцюм.

Було літо прекрасне, пізня осінь настає.
В саду травка сохне, вже і квіток не стає.

Всі криниці замерзають, ніде річки не течуть,—
Беруть милого в солдати та й ще й плакати не дають.

Тепер же я залишилася ні покритка, ні вдова,
Тепер же я залишилася рекрутка молода.

ПОВІЙ, ВІТРЕ, НА ВКРАЇНУ

Слова С. Руданського

Слова С. Руданського

Медленно, грустно

Повільно, сумно

The musical score is written in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of four staves of music with lyrics in Ukrainian. Chords are indicated above the notes: Dm, Dm/A, A, Gm, A7, Bb, and Dm. The lyrics are: По-вій, ві-ре, на Вкра-ї-ну, де по-ки-нув я дів-чи-ну, де по-ки-нув ка-рі о-чі, по-вій, ві-ре, о-пів-ночі, де по-//чі!

Повій, вітре, на Україну,
 Де покинув я дівчину,
 Де покинув карі очі,
 Повій, вітре, опівночі! } 2р.

Між горами там долина,
 В тій долині єсть хатина,
 В тій хатині дівчинонька,
 Дівчинонька-голубонька. } 2р.

Повій, вітре, тишком-нишком,
 Над рум'яним, білим личком,
 Над тим личком нахилися,
 Чи спить мила, подивися! } 2р.

Чи спить мила, чи збудилась,
 Спитай її, з ким любила,
 З ким любила і кохалась,
 І кохати присягалась. } 2р.

Як заб'ється в ній серденько,
 Як зітхне вона тяженько,
 Як заплачуть карі очі —
 Вертай, вітре, опівночі. } 2р.

А якщо мене забула
 І другого пригорнула,
 То розвійся по долині,
 Не вертайся з України. } 2р.

ПОВІЯВ ВІТЕР СТЕПОВИЙ

Медленно
Повільно

По - ві - яв ві - тер сте - по - вий, тра -

- ва ся по - хи - ли - ла, впа в бо - ю хло - пець мо - ло -

- дий, дів - чи - на за - ту - жи - ла, впа в // ла.

Повіяв вітер степовий,
Трава ся похилила,
Впа в бою хлопець молодий, } 2p.
Дівчина затужила.

А був то хлопець молодий,
Пора б йому кохати,
Вік впа в, як той сухий листок, } 2p.
Повік буде лежати.

Заплаче мила не одна,
Заплаче, заридає,
Заплаче і мати стара, } 2p.
Сльозами личко вмие.

Летів ворон з дальних сторон,
Та й так сумненько кряче,
Вставай, козаче молодий, } 2p.
Твоя дівчина плаче.

ПО ДОРОЗІ ЖУК, ЖУК

Оживленно
Пожвавлено

По до - ро - зі жук, жук, по до - ро - зі

чор - ний... По - ди - ви - ся, дів - чи - нонь - ко,

я - кий я мо - тор - ний! //_тор - ний!

По дорозі жук, жук,
По дорозі чорний...
Подивися, дівчинонько, } 2р.
Який я моторний!

Який я моторний,
І у кого вдався,—
Хіба ж даси копу грошій, } 2р.
Щоб поженився!

По дорозі галка,
По дорозі чорна...
Подивися ж, козаченьку, } 2р.
Яка я моторна!

Яка я моторна,
Гнучка, чорнобрива;
Як побачил — аж заплачеш, } 2р.
Що я вередлива!

ПОРІЗАЛА ПАЛЬЧИК, ОЙ БОЛИТЬ

Быстро
Швидко

Am E7 Am

По - рі - за - ла паль - чик, ой бо - лить,

C G7 C

зе - ле - ний лис - то - чок не го - їть,

C G7 C E7

зе - ле - ний лис - то - чок не го - їть, не го - їть,

Am E7 Am

по - ці - луй мя, ми - лий, за - го - їть. 1. 2. Am

Порізала пальчик, ой бо-лить,
Зелений листочок не гоїть,
Зелений листочок не гоїть,
не гоїть,
Поцілуй мя, милий, загоїть. *)

Ой чий же то хлопець, як ружа,
Хтіла бим го мати за мужа,
Я би му робити не дала,
не дала,
Лем би го для краси тримала.

Ой ти, хлопче гарний, молодий,
Пожен свої воли до води.
Ест там добра трава і вода,
і вода,
Ест там дівка красна, молода.

Ти до мене прийшов в суботу,
Я ем мала пильну роботу,
Я ем мала хату білити,
білити,
А ти пішов іншу любити.

Ти казав, що прийдеш в неділю,
Я ем мала сильну надію,
Я ем мала плаття прасувать,
прасувать,
А ти пішов іншу цілувать.

Піду я си долом тай стану,
Кому ж я ся, Боже, достану,
Стягли бучка, стягли, стягли
зеленого,
Забрали мі мого милого.

*) Последние две строки каждого куплета повторяются дважды.
Останні два рядки кожного куплету повторюється двічі.

ПО САДОЧКУ ХОДЖУ

В темпе медленного вальса

В темпі повільного вальсу

Am E7 Am E7

По са - доч - ку ход-жу, ко - ни - чень - ка

Am Dm G7 C

вод-жу, Че - рез сво - ю нень-ку

Dm E7 Am Dm G7

не - жо - на - тий ход-жу, че - рез сво - ю

C Dm E7 Am

нень-ку не - жо - на - тий ход-жу.

По садочку ходжу,
 Кониченька воджу,
 Через свою неньку
 Нежонатий ходжу. } 2 р.

Через свою неньку,
 Через рідні сестри,
 Не можу кохану
 Додому привести. } 2 р.

Доле моя, доле
 Що мені діяти,
 Тільки тебе одну
 Буду вік кохати. } 2 р.

ПОСИЛАЛА МЕНЕ МАТИ

Скоро

По-си-ла - ла ме-не ма - ти, і - ди до -

ню ки-лим тка - ти, як піш-ла я тка-ти ки-лим,

та й зу - стрі - ла - ся я з ми-лим, та й зу - стрі - ла -

1. G G7 2. G

- ся я з ми - лим, // - лим.

Посилала мене мати,
 Іди доню килим ткати,
 Як пішла я ткати килим,
 Та й зустрілася я з милим,
 Та й зустрілася я з милим. } 2 р.

Зупинилась на хвилину,
 Постояла вже годину,
 Покохатись я не встигла,
 Як година пролетіла,
 Як година пролетіла. } 2 р.

Ой матусю, моя нене,
 Не хватило ниток в мене,
 А щоб гарний килим мати,
 Я ще завтра піду ткати,
 Я ще завтра піду ткати. } 2 р.

ПО ТОЙ БІК ГОРА

Умеренно
Помірно

По той бік го-ра, по цей бік го-ра,

по - між ти - ми кру - ти - ми го - ра - ми

схо - ди - ла зо - ря.

Пой той бік гора,
 По цей бік гора,
 Поміж тими крутими горами
 Сходила зоря. } 2р.

Ой то ж не зоря —
 Дівчина моя,
 З новенькими та відерцями
 По водицю йшла. } 2р.

«Дівчино моя,
 Напій же коня,
 З рубленої нової кринички,
 З повного відра!» } 2р.

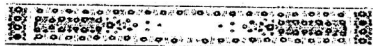
«Козаченьку мій,
 Коли б я твоя,
 Взяла б коня за шовковий повід,
 Та й напоїла!» } 2р.

«Дівчино моя,
 Чом заміж не йшла?»
 «Бідна-м була, по наймах служила, } 2р.
 Пари не знайшла!»

«Дівчино моя,
 Сідай на коня,
 Та й поїдем у чисте поле } 2р.
 До мого двора!»

А в мого двора
 Нема ні кола,
 Тільки стоїть один кулі калини, } 2р.
 Та й та не цвіла».

«Калино моя,
 Чом ти не цвіла?»
 «Зима люта та й цвіт оббила, } 2р.
 Тим я не цвіла!»

РЕВЕ ТА СТОГНЕ ДНІПР ШИРОКИЙ

Слова Т.Шевченко

Слова Т.Шевченка

Медленно

Повільно

Рече та стогне Дніпр широкий,
сердитий вітер завива,
додолу верби гне високі,
горами хвилю підійма.

Рече та стогне Дніпр широкий,
Сердитий вітер завива,
Додолу верби гне високі,
Горами хвилю підійма. } 2p.

І блідий місяць на ту пору
Із хмари де-де виглядав,
Неначе човен в синім морі,
То виринав, то потопавав. } 2p.

Ще треті півні не співали,
Ніхто нігде не гомонів,
Сичі в гаю перекликались,
Та ясен раз у раз скрипів. } 2p.

РОЗПРЯГАЙТЕ, ХЛОПЦІ, КОНІ

Умеренно
Помірно

Роз - пря - гай - те, хлоп - ці, ко - ні, та й ля -

- гай - те спо - чи - вать, а я пі - ду в сад зе -

- ле - ний, в сад кри - ни - чень - ку ко - пать, а я

пі - ду в сад зе - ле - ний, в сад кри - ни - чень - ку ко - пать.

Розпрягайте, хлопці, коні,
Та й лягайте спочивать,
А я піду в сад злсний,
В сад криниченьку копать. } 2р.

Копав, копав криниченьку
У вишневому саду...
Чи не вийде дівчинонька
Рано-вранці по воду? } 2р.

Вийшла, вийшла дівчинонька
В сад вишневий воду брать,
А за нею козаченько
Веде коня напувать. } 2р.

Просив, просив відеречка
 Вона йому не дала,
 Дарив, дарив з руки перстень — } 2р.
 Вона його не взяла.

Знаю, знаю, дівчинонько,
 Чим я тебе розгнівив:
 Що я вчора із вечора }
 Із другою говорив. } 2р.

Вона ростом невеличка,
 Ще й літами молода,
 Руса коса до пояса, }
 В косі стрічка голуба. } 2р.

Та не в стрічку я влюбився,
 І не в русую косу,
 А у дівчину влюбився, }
 В її дівочу красу. } 2р.

СИДЖУ Я КРАЙ ВІКОНЕЧКА

В темпе вальса

В темпі вальсу

Gm Gm7 Cm D7

Сид - жу я край ві - ко - неч - ка, на - зо - рі

Gm Gm7 Eb

по - гля - да - ю, сид - жу я край ві - ко - неч - ка, та й

A7 D7 Gm F7 Bb

так со - бі ду - ма - ю. Чи прий - деш ми - лий

F7 Bb

мій, чи ні, що так ме - ні час - то сниш - ся?

D7 Gm Cm D7

Під - ход - жу ближ - че до вік - на, а він сто -

1. Gm F7 2. D7 Gm

- їть, смі - єть - ся, чи їть смі - єть - ся.

Сиджу я край віконечка,
На зорі поглядаю,
Сиджу я край віконечка,
Та й так собі думаю.

Чи прийдеш милий мій, чи ні,
Що так мені часто снишся?
Підходжу ближче до вікна,
А він стоїть, сміється. } 2p.

Ага мила, ага мила,
 Як тяжко виглядати,
 Личко твоє помарніло,
 Красоньки не впізнати.

То дай мила уста свої,
 Нехай ще раз поцілую,
 Бо груди моя вогнем горить,
 Любов до тебе я чую. } 2 р.

Любовь кохана, як той цвіт,
 Що скоро відцвітає,
 Як той метелик, що навесні,
 Із вітром пролітає.

То ж збережіть серця свої,
 Щоб не кохалися зрання,
 Бо зацвітуть сади навесні,
 Не вернеться кохання. } 2 р.

СКАЖИ МЕНІ ПРАВДУ

Плавно, не спеша
Плавно, не поспішаючи

Ска - жи ме - ні прав - ду, мій
доб-рий ко-за-че, що ді-я-ти сер-цю, ко - ли за-бо-
- лить? Як сер-це за-стог - не і
гір-ко за-пла-че, як ду-же без ща-стя во - но за-ще-мить? Як

Скажи мені правду, мій добрий козаче,
Що діяти серцю, коли заболить?
Як серце застогне і гірко заплаче,
Як дуже без щастя воно защемить? } 2 р.

Як горе, мов терен, всю душу поколе,
Коли одиуралось тебе вже усе,
І ти, як сухе перскотиполе,
Не знаєш, куди тебе вітер несе? } 2 р.

«Е, ні, — кажеш мовчки, — скосивши билину,
Хоч рано і всчір водою полий,—
Не зазеленіє, кохай сиротину,
А матері й батька не бачити їй!» } 2 р.

Отак і у світі: хто рано почує,
Як серце застогне, як серце зітхне,
Той рано й заплаче... А доля шуткує: }
Поманить, поманить та й геть полине. } 2р.

А можна ж утерпіть, як яснее сонце
Блисне і засяє для миру всього,
І гляне до тебе в убоге вікошце? }
Осліпнеш, а дивишся все на його! } 2р.

СКАЖИ, НАЩО ТЕБЕ Я ПОЛЮБИЛА

Умеренно
Помірно C C/G G

Ска - жи, на - що те - бе я по - лю - би - ла,

ска-жи, на - що по - ві-ри-ла то - бі, ко-ли б не ти, сум-

- на б я не хо - ди - ла, як в день, так в ніч не

му - чи - лась в жур - бі ко-ли б не бі.

Скажи, нащо тебе я полюбила,
 Скажи, нащо повірила тобі,
 Коли б не ти, сумна б я не ходила,
 Як в день, так в ніч не мучилась в журбі. } 2р.

Без тебе я як цвіт на сонці в'яну,
 Без тебе, ох, як тяжко в світі жить,
 Скажи, скажи де чарів тих дістану,
 Щоб тя забудь, навіки розлюбить. } 2р.

Ти приходив до мене в опівночі,
 Ти приходив, коли я твердо сплю,
 Ти цілував заплакані очі,
 І говорив: «Не плач, не плач, люблю!» } 2р.

Стоїть дівча над бистою водою,
 І дивиться, як та вода біжить,
 Бистра вода візьми мене з собою,
 Бо я не можу на цім світі жить. } 2р.

СОНЦЕ НИЗЕНЬКО, ВЕЧІР БЛИЗЕНЬКО

Обробка Н.Лысенко

Обробка М.Лисенка

Медленно
Повільно

Сон - це ни - зень - ко, ве - чір бли -

- зень - ко, спі - шу до те - бе, ле - чу до

те - бе, мо - є сер - день - ко,

мо - є сер - день - ко. та й не жив я ста - ну.

Сонце низенько,
Вечір близенько,
Спішу до тебе,
Лечу до тебе,
Моє серденько. 2р.

Ти обіцяла,
Мені вік любити,
Ні з ким не знатись,
Від усіх цуратись,
А для мене жити. 2р.

Ой як я прийду,
Тебе не застану,
Згорну рученьки,
Згорну біленькі,
Та й не жив я стану. 2р.

СОНЦЕ НИЗЕНЬКО, ВЕЧІР БЛИЗЕНЬКО

Не спеша, певуче
Не поспішаючи, співуче

Сон - це ни - зень - ко, ве - чір бли - зень - ко,

вий - ди до ме - не, мо - є сер - день - ко, // день - ко!

Сонце низенько, вечір близьенько,
Вийди до мене, моє серденько! 2р.

Ой вийди, вийди, та не барися,
Моє серденько розвеселиться. 2р.

Ой вийди, вийди, серденько Галю,
Серденько, рибонько, дорогий крипгало! 2р.

Ой вийди, вийди, не бійсь морозу,
Я твої ніженьки в шапочку вложу. 2р.

Через річеньку, через болото
Подай рученьку, моє золото! 2р.

Через річеньку, через биструю
Подай рученьку, подай другу! 2р.

Ой, біда, біда, що я не вдався,—
Брів через річеньку, та не вмивався. 2р.

Ой завернуся, та умиюся,
На свою милу хоч подивлюся. 2р.

«Ой не вертайся, та не вмивайся,
Ти ж мені, серденько, й так сподобався. 2р.

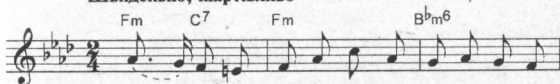
Ой там криниця під перслазом —
Вмиємось, серденько, обоє разом. 2р.

Моя хустина шовками шита —
Утремось, серденько, хоч буду бита. 2 р.

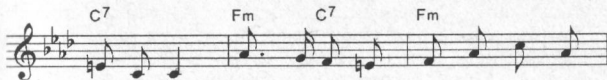
Битиме мати, знатиму, за що:
За тебе, серденько, не за ледащо!» 2 р.

СПАТЬ МЕНІ НЕ ХОЧЕТЬСЯ

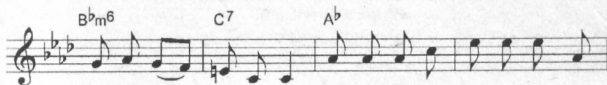
Быстренько, шутливо
Швиденько, жартівливо

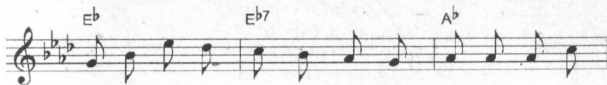
Спать ме - ні не хо - четь - ся, і сон ме - не

не бе - ре, та ні - ко - му при - гор - ну - ти

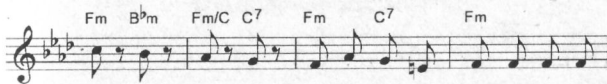
мо - ло - до - і ме - не. Не - хай ме - не той го - лу - бить,

а хто ме - не вір - но лю - бить; не - хай ме - не

при - гор - та - є, хто ко - хан - ня в сер - ці ма - є,

ох, ох, ох, ох, хто ко - хан - ня в сер - ці ма - є,

ох, ох, ох, ох, хто ко - хан - ня в сер - ці ма - є.

Спать мені не хочеться,
 І сон мене не бере,
 Та нікому пригорнути
 Молодої мене.
 Нехай мене той голубить,
 А хто мене вірно любить;
 Нехай мене пригортає,
 Хто кохання в серці має,
 Ох, ох, ох, ох, }
 Хто кохання в серці має. } 2 р.

Із-під хмизу на піч лізу,
 Аж луна по хаті йде,
 А хто мене вірно любить,
 Той на печі знайде.
 Я на піч, а він за мною,—
 Укриюся з головою;
 Відчепися, препоганий,
 Цілуватись незугарний,
 Ох, ох, ох, ох, }
 Цілуватись незугарний. } 2 р.

Жар, мати, капустицю,
 Жар, мати, буряки,
 Жаль мені покидати
 Чорноморських козаків.
 Пустити ж мене, моя мати,
 На вулицю погуляти,
 На вулицю погуляти!
 Коли хочеш зятя мати,
 Ох, ох, ох, ох, }
 Коли хочеш зятя мати! } 2 р.

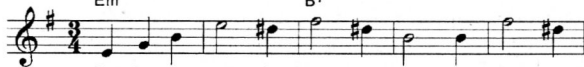

СТОЇТЬ ГОРА ВИСОКАЯ

Умеренно
Помірно

Em

B7

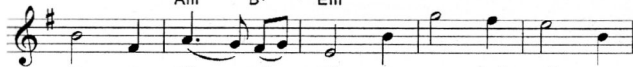

Сто-їть го - ра ви - со - ка - я, по - під го -

Am

B7

Em

- ро - ю гай, гай, гай, зе - ле - ний гай, гу -

Для повторения

E7

Am

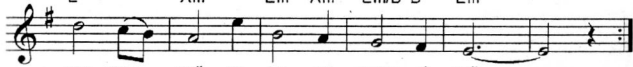
Em

Am

Em/B

B7

Em

- сте - сень - кий, не - на - че справ - ді рай.

Для окончания

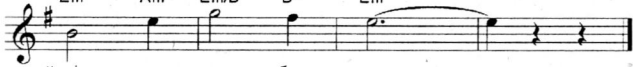
Em

Am

Em/B

B7

Em

// рі - чень - ка бли - щить...

Стоїть гора високая,
Попід горою гай, гай, гай,
Зелений гай, густесенький,
Неначе справді рай.

Під гаєм в'ється річенька,
Як скло, вода блищить, блищить,
Долиною зеленою,
Куда вона біжить.

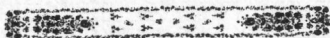
Край берсга, у затишку,
Прив'язані човни, човни,
Там три верби схилилися,
Мов журяться вони.

Що пройде красне літечко,
Повіють холода, холода,
Осиплеться їх листячко,
І понесе вода.

Ой, річенько, глибоконько!
Як хвилечки твої, твої,
Пробігли дні щасливії,
І радощі мої.

До тебе, люба річенько,
Ще вернеться весна, весна.
А молодість не вернеться,
Не вернеться вона!

Стоїть гора високая,
Зелений гай шумить, шумить,
Пташки співають голосно,
І річснька блищить...

ТАКА ЇЇ ДОЛЯ

Слова Т. Шевченко
Слова Т. Шевченка

Медленно
Повільно

Та - ка ї - ї до - ля... О, Бо - же мій,
ми - лий! За що ж Ти ка - ра - єш ї - ї, мо - ло - ду? За
те, що так ши - ро во - на по - лю - би - ла ко -
- заць - кі - ї о - чі?... Про - сти си - ро - ту! За

Така її доля... О, Боже мій, милий!
За що ж Ти караєш її, молоду?
За те, що так широко вона полюбила
Козацькі очі?.. Прости сироту! } 2р.

Кого ж їй любити? Ні батька, ні неньки:
Одна, як та пташка в далекім краю.
Пошли ж ти їй долю — вона молоденька,
Бо люди чужії її засміють. } 2р.

Чи винна ж голубка, що голуба любить?
Чи винен той голуб, що сокіл убив?
Сумус, воркує, білим світом нудить,
Літає, шукає, дума — заблудив. } 2р.

ТАМ, ДЕ ЯТРАНЬ КРУТО В'ЄТЬСЯ

Умеренно
Помірно

Там, де Ят - рань кру - то в'єть - ся,

з-під ка - ме - ня б'є во - да, — там дів - чи - на

во - ду бра - ла, чор - но - бри - ва, мо - ло - да.

Там, де Ятрань круто в'ється,
 З-під каменя б'є вода,—
 Там дівчина воду брала,
 Чорнобрива, молода. } 2 р.

Ти, дівчино, ти щаслива,
 В тебе батько, мати є,
 Рід великий, хата біла,
 Все, що в хаті, то твоя. } 2 р.

А я бідний, безталанний,
 Степ широкий — то ж мій сват,
 Шабля й люлька — вся родина,
 Сивий коник — то ж мій брат. } 2 р.

Даром, дівко, квіти сієш:
 Вони тобі не зійдуть,
 Даром батька, матір просиш,
 Бо за мене не дадуть! } 2 р.

ТЕЧЕ ВОДА КАЛАМУТНА

Умеренно

Помірно

Музична партитура з акордами та текстом пісні.

Акорди: Dm, Gm, A7, Dm, F, Bb, C7, F, C7, F, Dm, Gm, A7, 1. Dm, 2. Dm.

Текст пісні:

Те - че во - да ка - ла - мут - на,
 чом дів - чи - на хо - дить смут - на?:
 «Я не смут - на лиш сер - ди - та,
 бо я з но - чі бу - ла би - та. // би - та.

Тече вода каламутна,
 Чом дівчина ходить смутна?:
 «Я не смутна лиш сердита, } 2 р.
 Бо я з ночі була бита.

Била мене мати з почі,
 За Йванкові карі очі,
 Ще й казала буду бити, } 2 р.
 Щоби Йванка не любити.

Мамко моя солоденька,
 І ти була молоденька,
 Ти ходила так за няньком, } 2 р.
 Як я тепер за Іванком.

Добре було тобі мати,
 Між своїми вибирати,
 Ти любила мого нянька, } 2 р.
 Я люблю чужого Йванка.

Я Іванка так люблю,
Де застріну там цілую,
Ой Іванку, серце моє,
Нема таких, як ми двоє.

Тече вода коло млина,
Мамко моя, я не винна,
Що ми такі паровані,
Як горнятка мальовані».

ТЕЧЕ РІЧКА НЕВЕЛИЧКА

Умеренно
Помірно

Gm D7

Те - че річ - ка не - ве - лич - ка з виш - не - во - го

Gm

са - ду... Кли - че ко - зак дів - чи - нонь - ку

D7 Gm F F7 Bb

со - бі на по - ра - ду. Гей- гей, гей- гей,

F F7 D7 Dm

гей- гей гей- гей! Кли - че ко - зак

D7 Gm

дів - чи - нонь - ку со - бі на по - ра - ду.

Тече річка невеличка
З вишневого саду...
Кличе козак дівчиноньку
Собі на пораду.
Гей-гей, гей-гей, гей-гей гей-гей!
Кличе козак дівчиноньку
Собі на пораду.

«Порадь мені, дівчинонько,
Як рідная мати,
А чи мені женитися,
А чи тебе ждати?
Гей-гей, гей-гей, гей-гей гей-гей!
А чи мені женитися,
А чи тебе ждати?»

«Ой я тобі, козаченьку,
 І раджу й не раджу,
 Я з тобою вечір стою,
 На іншого важу.
 Гей-гей, гей-гей, гей-гей гей-гей!
 Я з тобою вечір стою,
 На іншого важу!»

«Бодай тебе, дівчинонько,
 З твоєю радою:
 Я до тебе з щирим серцем,
 А ти з несправдою!
 Гей-гей, гей-гей, гей-гей гей-гей!
 Я до тебе з щирим серцем,
 А ти з неправдою!

Бодай же ти, дівчинонько,
 Тоді заміж вийшла,
 Як у млині на камені
 Пшениченька зійшла!
 Гей-гей, гей-гей, гей-гей гей-гей!
 Як у млині на камені
 Пшениченька зійшла!»

«Бодай же ти, козаченьку,
 Тоді оженився,
 Як у лісі при дорозі
 Сухий дуб розвився!
 Гей-гей, гей-гей, гей-гей гей-гей!
 Як у лісі при дорозі
 Сухий дуб розвився!»

ТИХА ВОДА, ТИХА ВОДА

Спокойно
Спокійно

С

Ти - ха во - да, ти - ха во - да,

C/G G G⁷

бе - ре - жеч - ки зно - сить, мо - ло - дий ко - зак,

С F C/G G⁷ С

мо - ло - дий ко - зак пол - ков - нич - ка про - сить.

Тиха вода, тиха вода,
Бережечки зносить,
Молодий козак, молодой козак } 2p.
Полковничка просить.

Пусти мене, полковничку,
Із війська додому,
Бо вже скучила, бо вже змучилась } 2p.
Дівчина за мною.

Ой рад би я пустить тебе,
Так ти довго будеш.
Ти напийся води холодної, } 2p.
Дівчину забудеш.

Пив я воду, пив холодну,
Та й не напивався,
Любить буду я, не забуду я, } 2p.
Кого обіцявся.

У СУСІДА ХАТА БІЛА

Оживленно
Пожвавлено

У су-сі-да ха-та бі-ла, у су-сі-да жін-ка ми-ла,
а у ме-не ні ха-тин-ки, не-ма ща-стя, не-ма жін-ки,
а у ме-не ні ха-тин-ки, не-ма ща-стя, не-ма жін-ки.

У сусіда хата біла,
У сусіда жінка мила,
А у мене ні хатинки,
Нема щастя, нема жінки. } 2 р.

Є у мене сусідонька —
Люба, мила дівчинонька,
Та не знаю, що робить,
Бо боюсь туди ходить. } 2 р.

Сідлай, хлопче, вороного,
А собі бери другого,
Та поїдем погуляєм,
У сусіда побуваєм! } 2 р.

Будь здорова, сусідонько,
Люба-мила дівчинонько,
Ой, яка ж ти гарнесенька,
Як спіжочок білесенька!» } 2 р.

«Годі, годі жартувати,
Ось іде і стара мати!
«Ой, здорова будь, матусю,
Я приїхав по Ганусю!» } 2 р.

Ой, здорова будь, матусю,
Я приїхав по Ганусю,
Хочу бути тобі ріднею,
Ти будь непиською мосю!» } 2 р.

ЦВІТЕ ТЕРЕН

Умеренно
Помірно

Цві - те те - рен, цві - те те - рен, лис - тя о - па -

- да - є, хто в лю - бо - ві не зна - єть - ся,

той го - ря не зна - є, зна - є.

Цвіте терен, цвіте терен,
Листя опадас,
Хто в любові не знається, } 2 p.
Той горя не знає.

А я, молода дівчина,
Та й горя зазнала,
Вечероньки не доїла, } 2 p.
Нічки не доспала.

Ой візьму я відеречка,
Стану край віконця,
Іще очі не дрімали, } 2 p.
А вже сходить сонце.

Хоч дрімайте, не дрімайте,
Не будете спати:
Десь поїхав мій миленький } 2 p.
Іншої шукати.

ЧАС РІКОЮ ПЛИВЕ

В темпе медленного вальса

В темпі повільного вальсу

Час рі - ко - ю пли - ве, як зу -

- стрів я те - бе, як зу - стрів я те - бе, мо - я

пташ - ко, дов - го, дов - го ди - вивсь,

мар - но о - чі тру - див, а впізнати те -

- бе бу - ло важ - ко, дов - го важ - ко.

1. Em E7 2. Em

Час рікою пливе, як зустрів я тебе,
 Як зустрів я тебе, моя пташко,
 Довго, довго дививсь, марно очі трудив,
 А впізнати тебе було важко. } 2р.

Ти висока, струнка, в тебе руса коса,
 В тебе очі сумні, невеселі,
 І уста вже не ті, не солодкі такі,
 Скажи, хто цілував їх без мене. } 2р.

Як зустрінеш колись, привітай усміхнись,
 Усміхнись, як колись усміхалась,
 Хоч пройшли вже роки і ми стали батьки, } 2 р.
 Але наша любов не зів'яла.

Як почуєш колись біля свого вікна,
 Що хтось плаче і гірко зітхас,
 Нє вставай, не трудись, не тривож свого сна, } 2 р.
 Тільки знай, що тебе хтось кохає.

Я за своє життя море сліз пролила,
 Море сліз від тяжкої розлуки,
 Я тепер не дитя, як я була колись, } 2 р.
 Щоби горю іти прямо в руки.

А у тебе є син, а у мене дочка,
 Ох як схожі вони між собою,
 То давай же ми їх об'єднаєм навік, } 2 р.
 Коли нам не судилось з тобою.

На зелені луги впали білі сніги,
 Де з тобою ми часто гуляли.
 По дорогах зими йшли закохані ми, } 2 р.
 Ясні зорі над нами сіяли.

ЧОГО КОЗАЧЕ СУМНИЙ ХОДИШ

В темпе медленного вальса
В темпі повільного вальсу

Чо - го ко - за - че сум - ний хо - диш,

чом ні - ко - му не роз - по - віш,

чи втя ша - бель - ка за - ту - пи - лась,

чи кінь во - ро - ний за - хво - рів.

Чого козаче сумний ходиш,
Чом нікому не розповіш,
Чи втя шабелька затупилась, } 2 р.
Чи кінь вороний захворів.

В мене шабля не затупилась,
І кінь вороний ще живий,
Мене дівчина розлюбила, } 2 р.
Котру я вірно так любив.

Кому я бідний пожаліюсь,
Кому про горе розкажу,
Кому я свою головоньку, } 2 р.
На грудь біленьку покладу.

Мені ти бідний пожалійся.
Мені про горе розкажи,
Мені ти свою головоньку, } 2 р.
На грудь біленьку поклади. }

Чого козаче сумний ходиш,
Чом нікому не розповіш,
Чи в тя шабелька затупилась, } 2 р.
Чи кінь вороний захворів. }

ЧОМ ТИ НЕ ПРИЙШОВ

Умеренно
Помірно

Чом ти не прий-шов, як мі-сяць зій-шов,
я те-бе че-ка - ла, чи ко-ня не мав,
чи стеж-ки не знав, ма-ти не пус - ка-ла.

Чом ти не прийшов,
Як місяць зійшов,
Я тебе чекала,
Чи коня не мав,
Чи стежки не знав, } 2 р.
Мати не пускала.

І коня я мав,
І стежку я знав,
І мати пускала,
Молодша сестра,
Бодай не зросла, } 2 р.
Сідельце сховала.

А старша сестра,
Сідельце знайшла,
Коня усідлала,
Поїдь братіку,
До дівчиноньки, } 2 р.
Що тебе чекала.

Тече річенька,
Невеличенька,
Схочу перескочу,
Віддайте мене,
Моя матінко, } 2 р.
За кого я хочу.

ЧОМ, ЧОМ, ЧОМ, ЗЕМЛЕ МОЯ

Умеренно
Помірно

Чом, чом, чом, зем - ле мо-я,
так лю-ба ти ме-ні, так лю-ба ти ме-ні?
Чом, чом, чом, зем - ле мо-я, ча - ру - є
так ме-не кра - са тво - я?

Чом, чом, чом, земле моя,
Так любати мені,
Так любати мені?
Чом, чом, чом, земле моя,
Чарує так мене
Краса твоя?

Чим, чим, чим манить мене
Пташні твої спів,
Пахучий цвіт лісів?
Чим, чим, чим манить мене
Вода річок твоїх,
Що тут пливе?

Тим, тим, тим, дитино, знай,
Що тут ти вперше світ
Узріла в цвіті літ.
Тим, тим, тим, дитино, знай,
Що води ті й ліси —
Твій рідний край!

ЧОРНА Я СИ ЧОРНА

В темпе вальса -
В темпі вальсу

Чор - на я си чор - на, як та - я чор - ни -
- ця. Най ми ся ус - ту - пить, гей - я!
Най ми ся ус - ту - пить, гой - я! Най ми
ся ус - ту - пить мо - я су - пер - ни - ця.

Чорна я си чорна, як тая чорниця. 2р.
Най ми ся уступить, гей — я!
Най ми ся уступить, гой — я!
Най ми ся уступить моя суперниця. } 2р.

З пуття порадниця, тая суперниця. 2р.
Бо я така файна, гей — я!
Бо я така файна, гой — я!
Бо я така файна, як в небі зірниця. } 2р.

Ой файна я, файна — я ся не малуюр.
Я на своє личко, гей — я!
Я на своє личко, гой — я!
Я на своє личко фарби не купую. } 2р.

Ой файна я, файна — не сма мені пари. 2р.
А за мнов йдуть хлопці, гей — я!
А за мнов йдуть хлопці, гой — я!
А за мнов йдуть хлопці, як дощові хмари. } 2р.

ЧОРНІ БРОВИ, КАРІЇ ОЧІ

Широко, с воодушевленням

Широко з піднесенням

Чор - ні - ї бро - ви, ка - рі - ї о - чі,
 тем - ні, як ніч - ка, яс - ні, як день!
 Ой о - чі, о - чі, о - чі ді - во - чі,
 де ж ви на - вчи - лись зво - дить лю - дей?

Чорні брови, карії очі,
 Темні, як нічка, ясні, як день!
 Ой очі, очі, очі дівочі,
 Де ж ви навчилися зводити людей? } 2 р.

Вас і немає, а ви мов тут,
 Світите в душу, як дві зорі,
 Чи в вас улита якась отрута,
 Чи, може, справді ви знахарі? } 2 р.

Чорні брови — стрічки шовкові,
 Все б тільки вами я любувався,
 Карії очі, очі дівочі,
 Все б тільки я дивився на вас! } 2 р.

Чорні брови, карії очі!
 Страшно дивиться під час на вас:
 Не будеш спати ні вдень, ні вночі,
 Все будеш думати, очі, про вас. } 2 р.

ЧОРНІ ОЧКА, ЧОРНІ ОЧКА ЯК ТЕРЕН

Скоро

Чор-ні оч-ка, чор-ні оч-ка як те-рен,

чор-ні оч-ка, чор-ні оч-ка як те-рен,

чор-ні оч-ка як те-рен, як те-рен, як те-рен,

ко-ли ж ми ся по-бе-рем, по-бе-рем?

Чорні очка, чорні очка як терен, 2р.
 Чорні очка як терен, як терен, як терен, } 2р.
 Коли ж ми ся поберем, поберем?

Поберемся, поберемся в неділю, 2р.
 Поберемся в неділю, в неділю, в неділю, } 2р.
 Маю ж на тя надію, надію.

Прийде така, прийде така неділя, 2р.
 Прийде така неділя, неділя, неділя, } 2р.
 Що в нас буде всілля, всілля.

Куди ж ти мя, куди ж ти мя поведеш, 2р.
 Куди ж ти мя поведеш, поведеш, поведеш, } 2р.
 Як ти хати не маєш, не маєш?

Поведу тя, поведу тя в чужую, 2р.
 Поведу тя в чужую, в чужую, в чужую, } 2р.
 Поки свою збудую, збудую.

Постав хату, постав хату з лободи, 2р.

Постав хату з лободи, з лободи, з лободи, } 2р.
А в чужую не веде, не веде.

Чужа хата, чужа хата така, 2р.

Чужа хата така, така, така, } 2р.
Як свскруха лихая, лихая.

Як не лає, як не лає, то бурчить, 2р.

Як не лає, то бурчить, то бурчить, то бурчить, } 2р.
А всс ж вона не мовчить, не мовчить.

ЧУЄШ БРАТЕ МІЙ

Медленно
Повільно

Чу-єш, бра-те мій, то-ва-ри-шу мій,
від-лі-та-ють сі-рим шну-ром жу-рав-лі у ви-
-рій. Кли-чуть: кру- кру- кру- кру... на чу-
- жи- ні ум- ру, за- ки мо-ре пе-ре-ле-
- чу, кри-лонь- ки зі- тру, кри-лонь- ки зі-
- тру, кру- кру- кру... Кли-чуть: // кру.

Чуєш, брате мій,
Товаришу мій,
Відлітають сірим шнуром
Журавлі у вирій.

Мерехтить в очах
Безкінечний шлях,
Гине, гине в темній мряці
Слід по журавлях.

Кличуть: кру-кру-кру-кру...
На чужині умру,
Заки море перелечу,
Крилоньки зітру,
Крилоньки зітру,
Кру-кру-кру...

2р.

Кличуть: кру-кру-кру-кру...
На чужині умру,
Заки море перелечу,
Крилоньки зітру,
Крилоньки зітру,
Кру-кру-кру...

2р.

ЯКБИ МЕНІ НЕ ТИНОЧКИ

Умеренно

Помірно

Як би ме _ ні не ти _ ноч _ ки, та й не пе _ ре _ ла _ зи,

хо-див би я до дів-чи-ни по чо-ти-ри ра-зи,

First line of musical notation: Dm G7 C Dm E7 Am

хо-див би я до дів-чи-ни по чо-ти-ри ра-зи.

Якби мені не тиночки,
Та й не перелазити,
Ходив би я до дівчини } 2 р.
По чотири рази.

Якби мені не тиночки,
Та й не перетинки,
Ходив би я до дівчини, } 2р.
Та щовсчоринки.

Галю, серце, рибко моя,
Що мені казати?
Хотів би я тебе одну } 2р.
Цілий вік кохати. }

ЯКБИ НЕ МАРУСЯ, Я БИ НЕ ЖЕНИВСЯ

Скоро

Gm

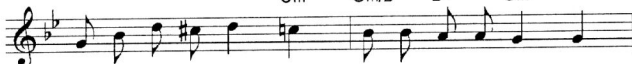
Як-би не Ма-ру - ся, я би не же-нив - ся,

Cm

-Gm/D

D7

Gm

за - па - ли - ла ду - шу же - ни - ти - ся му - шу.

D7

Gm

D7

Gm

Гриць, ме-не мо-я мам-цю, Гриць, ме-не по-лю-бив,

D7

Gm

Cm

D7

Gm

Гриць, ме-ні мо-я мам-цю, че-ре-вич - ки ку-пив.

Якби не Маруся, я би не женився,
Запалила душу женитися мушу.

Припев:

Приспів:

Гриць, мене моя мамцю,

Гриць, мене полюбив,

Гриць, мені моя мамцю,

Черевички купив.

} 2 р.

Якби не Маруся, я би не женився,
А Маруся гарна, сподобала ми ся.

Припев.

Приспів.

Купив черевички за три п'ятака,
Щоб я витанцювала гопака.

Припев.

Приспів.

ЯК ЗАСЯДЕМ, БРАТТЯ, КОЛО ЧАРИ

В темпі марша
В темпі маршу

Як за - ся - дем, брат - тя, ко - ло ча - ри,
То най і - дуть тур - ки і та - та - ри,

як за - ся - дем, брат - тя, при ме - ду. Криш - та - ле - ва чар - ка,
а я на - віть ву - хом не ве - ду. Криш - та - ле - ва чар - ка,

сріб - не - є дно, пи - ти чи не пи - ти — все од - но.
сріб - на - я креш, пи - ти чи не пи - ти — все й дно вмреш.

Як засядем, браття, коло чари,
Як засядем, браття, при меду.
То най ідуть турки і татари,
А я навіть вухом не веду.

Припев:

Приспів:

Кришталева чарка, срібнеє дно,
Пити чи не пити, все одно.
Кришталсва чарка, срібная креш,
Пити чи не пити — все й дно вмреш.

На тім світі не дають горілки,
Ані пива, меду, ні вина,
Лиш наляють тії шпагатівки, —
Пиймо, браття, пиймо все до дна!

Припев.

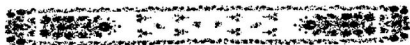
Приспів.

Як засіли браття коло чари —
Петро, Павло, Федір, Миколай, —
Як смикнули тії шпагатівки,
То вони забули і про рай!

Припев.
Приспів.

А як прийде, браття, костомаха,
А як прийде, браття, із косов,
Я їй скажу: «Будь здорова, свахо, —
Випий, кумцю люба, ізо мнов!

Припев.
Приспів.

ЯК ІШОВ Я З ДЕБРЕЦЕНУ ДОДОМУ

В темпе марша

В темпі маршу

Як і - шов я з Деб - ре - це - ну до - до - му,

пе - рей - шла ми чор - на ку - ра до - ро - гу,

і - ди, і - ди чор - на ку - ра до - до - му,

не за - ва - жай, не за - ва - жай по до - ро - зі ні - ко - му.

Як ішов я з Дебрецену додому,
 Перейшла ми чорна кура дорогу,
 Іди, іди чорна кура додому,
 Не заважай, не заважай по дорозі нікому. } 2р.

Як ішов я з Дебрецену до Хусту,
 І знайшов я вишиваную хустку,
 Ой чи мила, чи не милая шила,
 Лиш би вона, лиш би вона вишиваная була. } 2р.

Як ішов я з Дебрецену додому,
 Про той всер не скажу я нікому,
 Чи любиш ня, чи візьмеш ня для себе?
 Бо я млію, бо я млію, бо я млію без тебе. } 2р.

СОДЕРЖАНИЕ

А зорі та зорі по синьому морю	4
А я все дивлюся, де моя Маруся	5
Баламуте, іди з хати	7
Била мене мати	8
Вечір надворі	10
Взяв би я бандуру	11
Вівці мої, вівці	12
Віють вітри, віють буйні	13
В кінці греблі шумлять верби	15
В саду ходила, квіти збирала	16
Гаданочка	18
Гандзя	19
Гаю, гаю, зелен розмаю	21
Гей, наливайте повний чари	22
Горіла сосна, палала	23
Дивлюсь я на небо	24
Дівчина-рибчина молода	26
Добрий вечір, дівчино	27
Дощик, дощик	29
Думи мої	30
За городом качки пливуть	31
Заповіт	32
Засвітали козаченьки	33
Заспіваймо пісню веселеньку	34
За туманом нічого не видно	36
Зіронець і місяченько	37
Зоре вечірня	38
Іванку, Іванку	39
Ідуть воли з темної діброви	40
Із сиром пироги	41
Ішов відважний гайовий	43
І шумить, і гуде	45
Їхав козак за Дунай	46
Їхав козак містом, містом	48
Їхав козак на війноньку	49
Казала мені мати	50
Копав, копав криниченьку	51
Лугом іду, коня веду	53
Мамцю моя, мамцю	55
Місяць на небі	56
На камені ноги мию	57
Нащо мені чорні брови	58
Не питай, чого в мене заплакані очі	60
Несе Галя воду	61
Ніч яка місячна, зоряна, ясна	62
Ой вербо, вербо, де ти росла	63
Ой вийшов місяць із-за хмари	65
Ой дівчино, шумить гай	67
Ой за гасм, гасм	69
Ой зацвіла ружа край вікна	70
Ой з-за гори кам'яної	71
Ой, Марічко, чичери	72
Ой на горі вітер дув	73
Ой на горі калина	74
Ой на горі там жінці жнуть	75
Ой не світи, місяченьку	77
Ой під вишнею, під черешнею	78

Ой під калиною	79
Ой при лужку, при лужку	80
Ой ти, Галю	82
Ой ти, гарний Семене	84
Ой ти, дівчино, зарученая	85
Ой ти, дівчино, чого сумна	87
Ой у вишневому садочку	88
Ой у вишневому саду	89
Ой у гаю, при Дунаю	90
Ой у лузі червона калина	92
Ой у полі криниченька	94
Ой у полі нивка	95
Ой у полі три криниченьки	97
Ой хмариться, туманиться	98
Ой хмелю ж мій, хмелю	99
Ой ходила дівчина бережком	101
Ой чий ж то трави	102
Ой чий то кінь стоїть	103
Ой чорна я си чорна	104
Ой я маю чорні брови	105
Перелаз, перелаз	106
Підманула, підвела	107
Пішов милий	109
Повій, вітре, на Вкраїну	110
Повіяв вітер степовий	111
По дорозі жук, жук	112
Порізала пальчик, ой болить	113
По садочку ходжу	114
Посилала мене мати	115
По той бік гора	116
Реве та стогне дніпр широкий	118
Розпрягайте, хлопці, коні	119
Сиджу я край віконечка	121
Скажи мені правду	123
Скажи, нащо тебе я полюбила	125
Сонце низенько, вечір близенько	126
Сонце низенько, вечір близенько	127
Спать мені не хочеться	129
Стоїть гора високая	131
Така її доля	133
Там, де Ятрань круто в'ється	134
Тече вода каламутна	135
Тече річка невеличка	137
Тиха вода, тиха вода	139
У сусіда хата біла	140
Цвіте терен	141
Час рікою пливе	142
Чого козаچه сумний ходиш	144
Чом ти не прийшов	146
Чом, чом, чом, земле моя	147
Чорна я си чорна	148
Чорні брови, карії очі	149
Чорні очка, чорні очка як терен	150
Чуєш брате мій	152
Якби мені не тиночки	153
Якби не Маруся, я би не женився	154
Як засядем, браття, коло чари	155
Як ішов я з Дебрецену додому	157